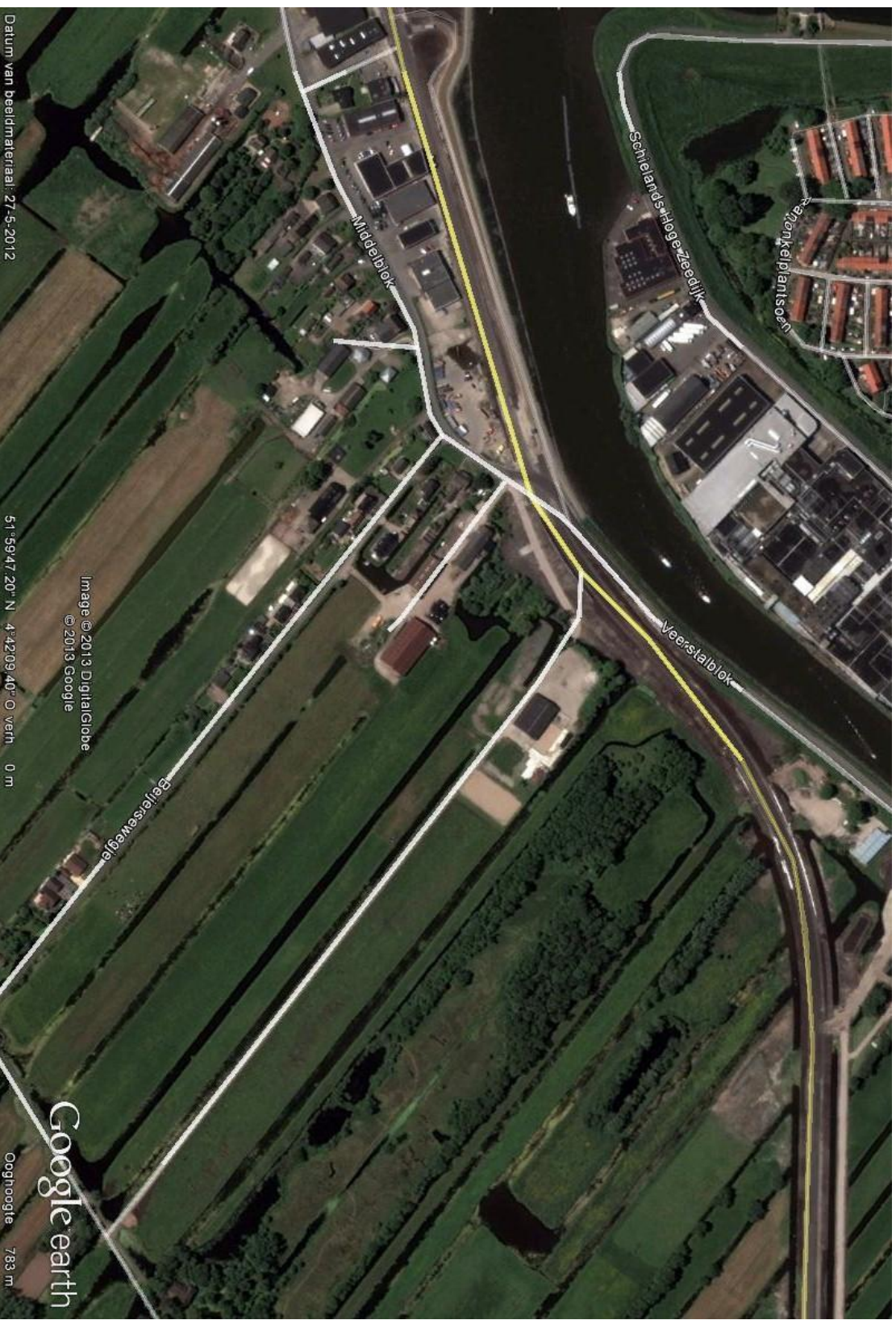

Ordito b.v.
Postbus 94
5126 ZH Gilze

E info@ordito.nl
T 0161 801 022
I www.ordito.nl
KVK 54 811 554

Toelichting

bestemmingsplan “Compensatiewoning ZWR 8 nabij Veerstalblok 7”(Gouderak)

Planstatus: vastgesteld

Datum: 5 juni 2014

Plan identificatie: NL.IMRO.0644.BP1222MI003-VG01

Auteur: F.A. Jiskoot

Inhoud toelichting

1. INLEIDING	3
1.1. Aanleiding	3
1.2. Ligging en begrenzing plangebied	4
1.3. Vigerend bestemmingsplan	4
1.4. Doel van het plan	4
1.5. Leeswijzer	4
2. PLANBESCHRIJVING	5
2.1. Bestaande situatie	5
2.2. Toekomstige situatie	6
3. BELEIDSKADER	8
3.1. Rijksbeleid	8
3.2. Provinciaal beleid	11
3.3. Gemeentelijk beleid	13
4. UITVOERINGSASPECTEN	15
4.1. Water	15
4.2. Wegverkeerslawaaï	19
4.3. Industrielawaai	22
4.4. Bodem	23
4.5. Flora en fauna	24
4.6. Luchtkwaliteit	26
4.7. Bedrijven en milieuzonering	27
4.8. Geurhinder	28
4.9. Externe veiligheid	29
4.10. Kabels en leidingen	32
4.11. Archeologie	32
4.12. Cultuurhistorie	34
5. UITVOERBAARHEID	38
5.1. Economische uitvoerbaarheid	38
5.2. Maatschappelijke uitvoerbaarheid	38
BIJLAGEN	
1. Bodemonderzoek	
2. Archeologisch bureauonderzoek	
3. Booronderzoek archeologie	
4. Quicksan Flora & Fauna	
5. Akoestisch onderzoek	
6. Vooroverlegreacties	

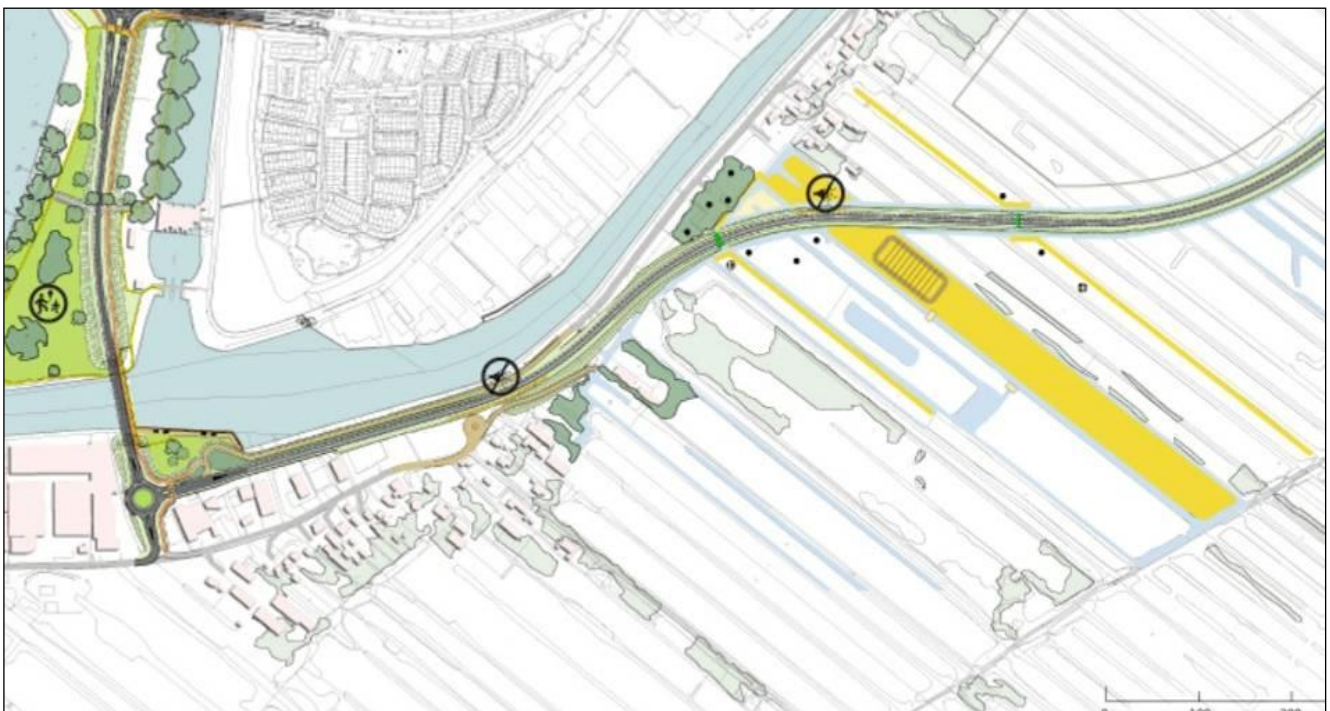
Figuur: Ligging in groter verband

1. INLEIDING

1.1. Aanleiding

De provincie Zuid-Holland hanteert beleid voor gronden die worden aangewend voor nieuwe vestiging of uitbreiding van stedelijke functies voor gronden in het buitengebied. De provincie heeft dit beleid vastgelegd in de provinciale verordening. Bestemmingsplannen sluiten nieuwbouw van woningen in het buitengebied uit, met uitzondering van woningen die worden gerealiseerd op basis van de regeling ruimte voor ruimte.

In de gemeente Ouderkerk zijn aan Veerstablok 2, 9, 11, 13, 15 en 17 en aan Middelblok 180, 182, 188, 192, 200, 204, 208 en 212, in totaal 14 woningen geamoveerd voor de aanleg van de Zuidwestelijke Randweg-N207. De percelen zijn aangekocht door de provincie Zuid-Holland en zijn gelegen buiten de bebouwingscontouren. Door het amoveren van deze woningen, die met inachtneming van het provinciaal- en gemeentelijk beleid niet meer in het buitengebied kunnen worden teruggebouwd, daalt het aantal wooneenheden in Ouderkerk met 14. De gemeente wil de woningvoorraad op peil houden en heeft in de procedure van het Inpassingsplan voor de Zuidwestelijke Randweg-N207 overeenstemming bereikt met de provincie om elders in het buitengebied de genoemde 14 woningen te mogen terugbouwen. Op 8 november 2011 heeft Gedeputeerde Staten een ontheffing verleend voor deze 14 woningen. Voor iedere woning volgt een aparte bestemmingsplanprocedure. Onderhavige bestemmingsplan voorziet in het planologisch-juridisch kader om woningcontingent 7 te kunnen herbouwen.

Figuur: ligging Zuidwestelijke Randweg-N207

1.2. Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied ligt ter hoogte van Veerstablok 7, ten noordoosten van de kern Gouderak. Het perceel staat kadastraal bekend als sectie C nummer 1182. De locatie wordt aan de noordzijde begrensd door het dijklichaam van de Zuidwestelijke Randweg-N207. Aan de oost-, zuid- en westzijde wordt het plangebied begrensd door een watergang.

1.3. Vigerend bestemmingsplan

Het volgende bestemmingsplan geldt in het plangebied:

Bestemmingsplan Middelblok

Dit bestemmingsplan is vastgesteld op 30 juni 2011. Ter plaatse van Veerstablok 7 geldt de bestemming Agrarisch. Deze bestemming is bedoeld ten behoeve van agrarisch gebruik toe en staat woonbebouwing zoals een burgerwoning niet toe

1.4. Doel van het plan

Het doel van het plan is het creëren van het planologisch-juridisch kader waardoor een nieuwe woning kan worden toegevoegd aan de locatie nabij Veerstablok 7. Naast de bestaande woningen Veerstablok 7 zal hiervoor een nieuw bouwvlak worden toegevoegd en de bestemming worden veranderd in Agrarisch.

Deze herziening van het bestemmingsplan “Middelblok” zal een adequate, handhaafbare regeling bevatten die is afgestemd op de actuele eisen van beleid en beheer en op basis waarvan een omgevingsvergunning voor het bouwen kan worden verleend.

1.5. Leeswijzer

Bij onderhavig bestemmingsplan is gekozen voor de methodiek van een gedetailleerd plan. Het bestemmingsplan bestaat uit de volgende planonderdelen:

- Toelichting: In de toelichting worden de aan het plan ten grondslag liggende gedachten en de uitkomsten van eventueel uitgevoerde onderzoeken opgenomen.
- Regels: In de regels is het gebruik van de binnen het plangebied aangegeven gronden, opstallen en ander gebruik van de gronden juridisch geregeld. Per bestemming is aangegeven wat er binnen die bestemming mogelijk en/of toegestaan is.
- Verbeelding: Op de verbeelding zijn de bestemmingen in het plangebied weergegeven. Deze bestemmingen zijn gerelateerd aan de in de regels opgenomen juridische regeling.

2. PLANBESCHRIJVING

2.1. Bestaande situatie

De locatie ligt tussen Veerstaalblok 7 en 11/13 ter hoogte van de kruising tussen het Veerstaalblok en de N207. Door de komst van de N207 zijn meerdere woningen direct langs de dijk gesloopt. Vanwege het afsnijden van de achterliggende percelen door de N207 is een nieuwe erfonthutingsweg aangelegd, die de resterende lintbebouwing ontsluit. Door de ritmiek van de woningen kan gesproken worden van een bebouwingslint.

De locatie is circa 20 meter breed en 60 meter diep. Voorheen was aan de voorzijde een schuurtje en voor het overige groen aanwezig, maar heden ten dage is het perceel braakliggend en vrij van bebouwing of bosschages. Het perceel wordt omringd door watergangen en aan de voorzijde ligt een onderdeel van de waterkering Hollandsche IJssel.

Figuur: Luchtfoto plangebied

Figuur: Zicht op het plangebied

2.2. Toekomstige situatie

Ruimtelijke en functionele analyse

De woning wordt ingepast binnen de bestaande bebouwingsstructuur door zich te voegen in de veranderde rooilijn van de hoofdgebouwen Veerstabok 7 en 11/13. Deze rooilijn loopt evenwijdig aan de aangrenzende ontsluitingsweg. De voorgevel van de hier voorkomende woningen zijn allemaal gesitueerd op het Beijersewegje. De volumes zijn veelal haaks op het Veerstablok gesitueerd. De voorgenomen woningbouw houdt rekening met de bestaande bebouwingsstructuur en vormt daarmee een logische inbreiding in een bestaand lint.

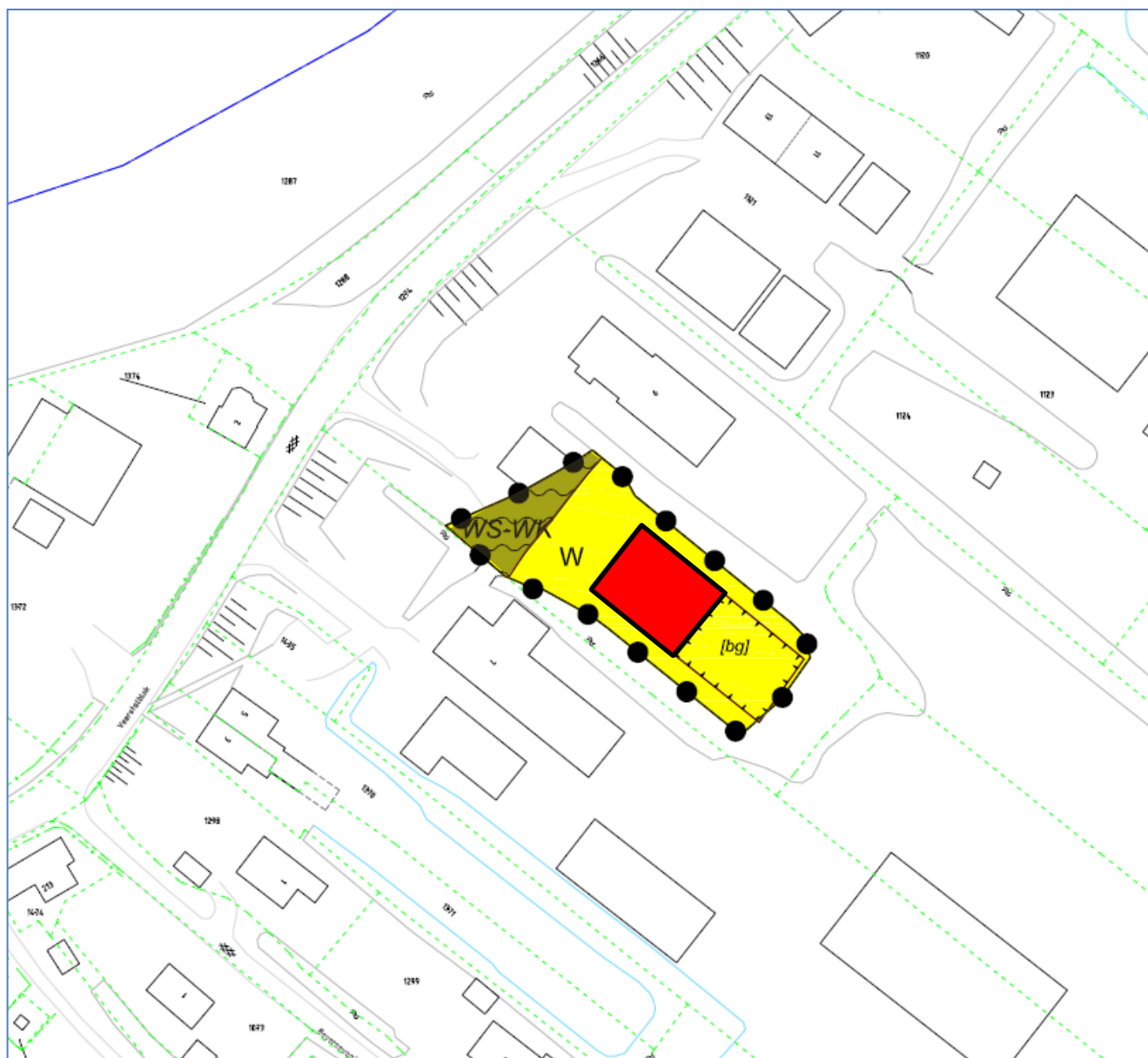
Programma

Ten behoeve van de nieuwe woning wordt de bestemming veranderd in 'Wonen' en een bouwvlak toegevoegd. Het bestemmingsplan voorziet in een nieuw bouwvlak met een breedte van 13 meter en een diepte van 17,5 meter. Binnen dat bouwvlak is een hoofdgebouw toegestaan met een goothoogte van 4 meter en een bouwhoogte van 9 meter. In het bouwvlak zijn tevens rondom het hoofdgebouw ondergeschikte aan- en uitbouwen en vrijstaande bijgebouwen toegestaan, mits deze binnen het bouwvlak of de aanduiding voor bijgebouwen liggen. De aan- en uitbouwen en vrijstaande bijgebouwen hebben een maximale goot- en bouwhoogte van 3 meter respectievelijk 5 meter. Deze moeten minimaal 3 meter achter de voorgevelrooilijn liggen. De woning inclusief aan- en uitbouwen kent een maximale inhoudsmaat van maximaal 715 m³. Hier bovenop is maximaal 50 m² aan vrijstaande bebouwing toegestaan.

De volgende afbeelding toont een overzicht van het perceel (geel), het bouwvlak (rood) en het gebied waar de vrijstaande bijgebouwen zijn toegestaan (bg). Aan de voorzijde ligt een deel van de waterkering (bruin).

Verkeer en parkeren

Het perceel krijgt een eigen uitrit op de erfontsluitingsweg aan de voorzijde. Parkeren vindt geheel op eigen erf plaats. Hierdoor en vanwege het feit dat het om de toevoeging van één woning gaat, zijn de effecten op het omliggende wegennet te verwaarlozen.

Figuur: situatietekening nieuwe woning

3. BELEIDSKADER

3.1. Rijksbeleid

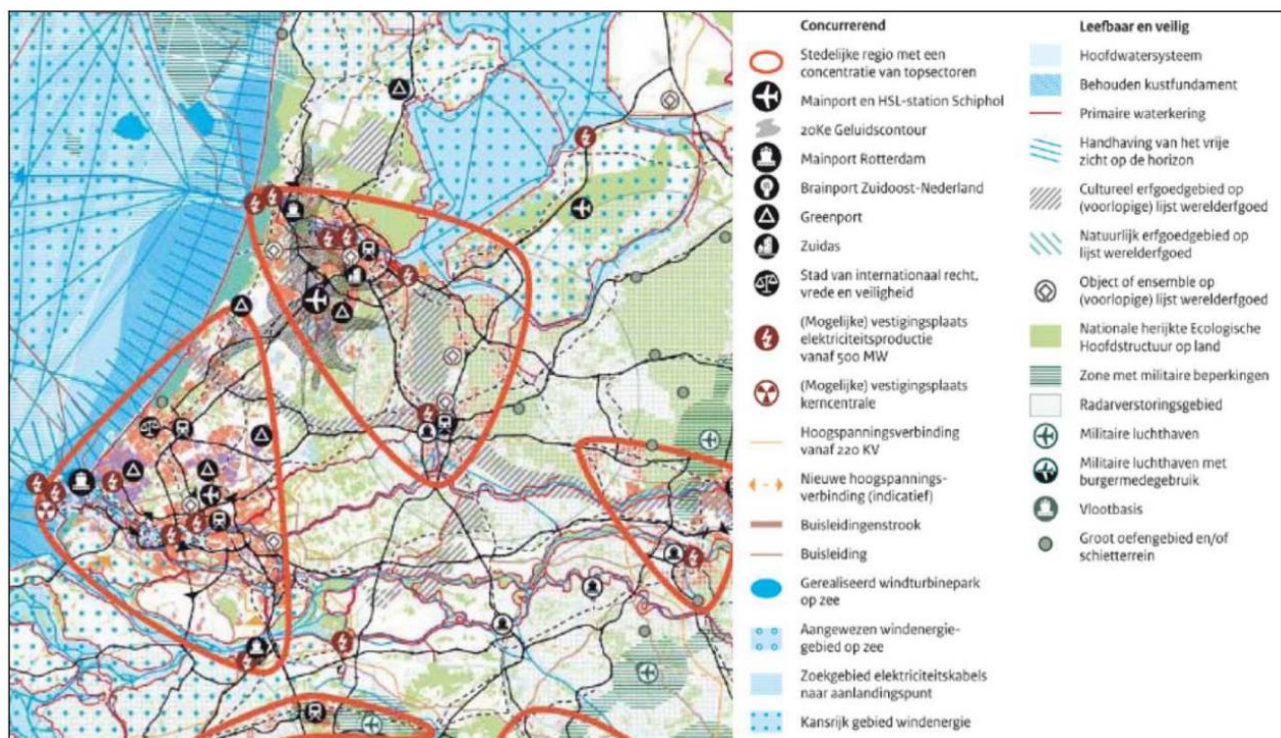
Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (2012)

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte van kracht geworden. In de Structuurvisie wordt uitwerking geven aan de afspraak in het regeerakkoord om het ruimtelijk beleid meer over te laten aan de decentrale overheden. Verder zijn er onderwerpen van nationaal belang benoemd. Het rijk is primair voor deze onderwerpen verantwoordelijk. Er is tevens een ladder voor verstedelijking opgesteld. Deze moet zorgen voor zorgvuldig ruimtegebruik. De herziening van de Wet ruimtelijke ordening wordt meegenomen in het project voor de Omgevingswet.

In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte schetst het kabinet hoe Nederland er in 2040 uit moet zien: concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig. Het ruimtelijke en mobiliteitsbeleid wordt meer aan provincies en gemeenten overgelaten. Hieronder valt bijvoorbeeld het landschapsbeleid. De Rijksoverheid richt zich op nationale belangen, zoals een goed vestigingsklimaat, een degelijk wegennet en waterveiligheid. Tot 2028 heeft het kabinet in de SVIR 3 Rijksdoelen geformuleerd:

- de concurrentiekracht vergroten door de ruimtelijk-economische structuur van Nederland te versterken. Dit betekent bijvoorbeeld een aantrekkelijk (internationaal) vestigingsklimaat;
- de bereikbaarheid verbeteren;
- zorgen voor een leefbare en veilige omgeving met unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden.

De SVIR vervangt verschillende nota's, zoals: de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak en de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving. Verder vervallen met de SVIR de ruimtelijke doelen en uitspraken uit de Agenda Landschap, Agenda Vitaal Platteland en Pieken in de Delta.

Figuur: uitsnede kaart Nationale Ruimtelijke Structuurvisie

Onderhavige ontwikkeling is niet strijdig met het ruimtelijke belang zoals neergelegd in de AMvB.

Het Rijk benoemt in de SVIR 13 nationale belangen; hiervoor is het Rijk verantwoordelijk en wil het resultaten boeken. Deze belangen zijn gelijkwaardig aan elkaar en beïnvloeden elkaar onderling. Het betreft de volgende belangen:

1. Een excellente ruimtelijk–economische structuur van Nederland door een aantrekkelijk vestigingsklimaat in en goede internationale bereikbaarheid van de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren;
2. Ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en energietransitie;
3. Ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen;
4. Efficiënt gebruik van de ondergrond;
5. Een robuust hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief achterlandverbindingen;
6. Betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem;
7. Het instandhouden van het hoofdnet van wegen, spoorwegen en vaarwegen om het functioneren van het mobiliteitssysteem te waarborgen;
8. Verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water) en bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's;
9. Ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en kader voor klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling;
10. Ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten;
11. Ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten;
12. Ruimte voor militaire terreinen en activiteiten;
13. Zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten.

Voor het voorliggende bestemmingsplan is belang 1, een excellente ruimtelijk–economische structuur van Nederland door een aantrekkelijk vestigingsklimaat in en goede internationale bereikbaarheid van de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren, relevant. Topsectoren zijn aanwezig in heel Nederland, maar concentreren zich vooral in stedelijke regio's van de mainports.

Het plangebied is gelegen in de stedelijke regio van de mainport Haven van Rotterdam. Deze stedelijke regio beschouwt het rijk van nationale betekenis en hiermee gaat het rijk samen met decentrale overheden aan de slag. Het rijk geeft vanuit het verlengde infrastructuurfonds na 2020 prioriteit aan bereikbaarheidsknelpunten van de mainports. Voor een aantrekkelijk vestigingsklimaat in een stedelijke regio met een concentratie van topsectoren is het nodig om te beschikken over een voldoende voorraad (kwalitatief en kwantitatief) woningen, bedrijventerreinen, kantoren en andere voorzieningen. Ook natuur, hoogwaardige landschappen en recreatieve voorzieningen horen daarbij, alsmede het bieden van meer ruimte voor kleinschalige natuurlijke groei en de mogelijkheid om te voorzien in de eigen woningbehoefte. Provincies en gemeenten zijn verantwoordelijk voor de programmering van deze verstedelijkingsopgaven in combinatie met het versterken van het vestigingsklimaat. Vanwege de complexiteit van de verstedelijkingsopgave in de stedelijke regio's rond de mainports maakt het rijk met decentrale overheden afspraken over de programmering van de verstedelijking.

Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (2011)

Op 30 december 2011 is het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) in werking getreden. In het Barro zijn onder meer rijksvaarwegen, hoofdwegen en hoofdspoorwegen, buisleidingen, primaire waterkeringen, erfgoederen, kustfundamenten en diverse concrete nationale ruimtelijke projecten zoals het Project Mainportontwikkeling Rotterdam aangewezen als nationaal belang. Ter bescherming van deze belangen zijn reserveringsgebieden, begrenzingen en vrijwaringszones opgenomen. In het besluit is aangegeven op welke wijze bestemmingsplannen voor deze gebieden moeten zijn ingericht. Indien vigerende bestemmingsplannen niet voldoen aan het Barro dan moeten deze binnen drie jaar na inwerkingtreding van het besluit zijn aangepast.

Gezien de ligging van het plangebied buiten de aangeduide gebieden van het Barro wordt er van uitgegaan dat deze niet strijdig is met het nationaal ruimtelijk belang, zoals neergelegd in het Barro.

Nota Belvedere (1999)

De Nota Belvedere is in 1999 vastgesteld door de ministeries van Onderwijs Cultuur en Wetenschappen, Landbouw Natuur en Visserij, Volkshuisvesting Ruimtelijke Ordening en Milieu en Verkeer en Waterstaat. Voor Nederland is een aantal Belvedere-gebieden aangewezen. De strategie van de Belvederegedachte is "Behoud door ontwikkeling". Dit heeft te maken met het bewaren van cultuurhistorie door te ontwikkelen op een manier die de specifieke identiteit van het gebied behoudt en verder uitbouwt, zodat naar de toekomst deze herkenbare identiteit blijft bestaan.

De Krimpenerwaard is één van de Belvedere-gebieden. In de nota staat hierover het volgende. De Krimpenerwaard vormt samen met de Lopikerwaard een duidelijk begrensd geheel wat schaal en landschap betreft. Beide waarden worden begrensd door de Lek, de Hollandsche IJssel en de Vlist. De waarden vormen het grootste veenweidegebied van Nederland. Specifieke kenmerken van het veenweidelandschap van de Krimpenerwaard zijn de weidsheid, de tweezijdige lintbebouwing, de lange smalle graspercelen en het stelsel van wateringen, sloten en bijbehorende waterkunstwerken. Behalve het veenweidelandschap zijn ook de donken en de begraven rivierensystemen een fysieke drager van de Krimpenerwaard. Andere fysieke dragers vormen het rivierbedijkingslandschap met de rivierdijken en de karakteristieke lintbebouwing. De laatste fysieke drager wordt door de beschermde stadsgezichten van Gouda, Vlist en Schoonhoven gevormd. Reguliere landbouw blijft de belangrijkste functie en drager van het gebied. Agrarisch natuurbeheer vormt één van de mogelijkheden voor aanpassing van het grondgebruik.

Als conclusie wordt aangegeven dat de geschiedenis van het landschap voor de gebruiker afleesbaar moet zijn, zonder een eenduidig gebruik te dicteren. De cultuurhistorische waardevolle landschappen moeten niet slechts geconserveerd worden, maar, ter voorkoming van museumlandschappen, moet een landschap altijd een hedendaagse functie blijven vervullen.

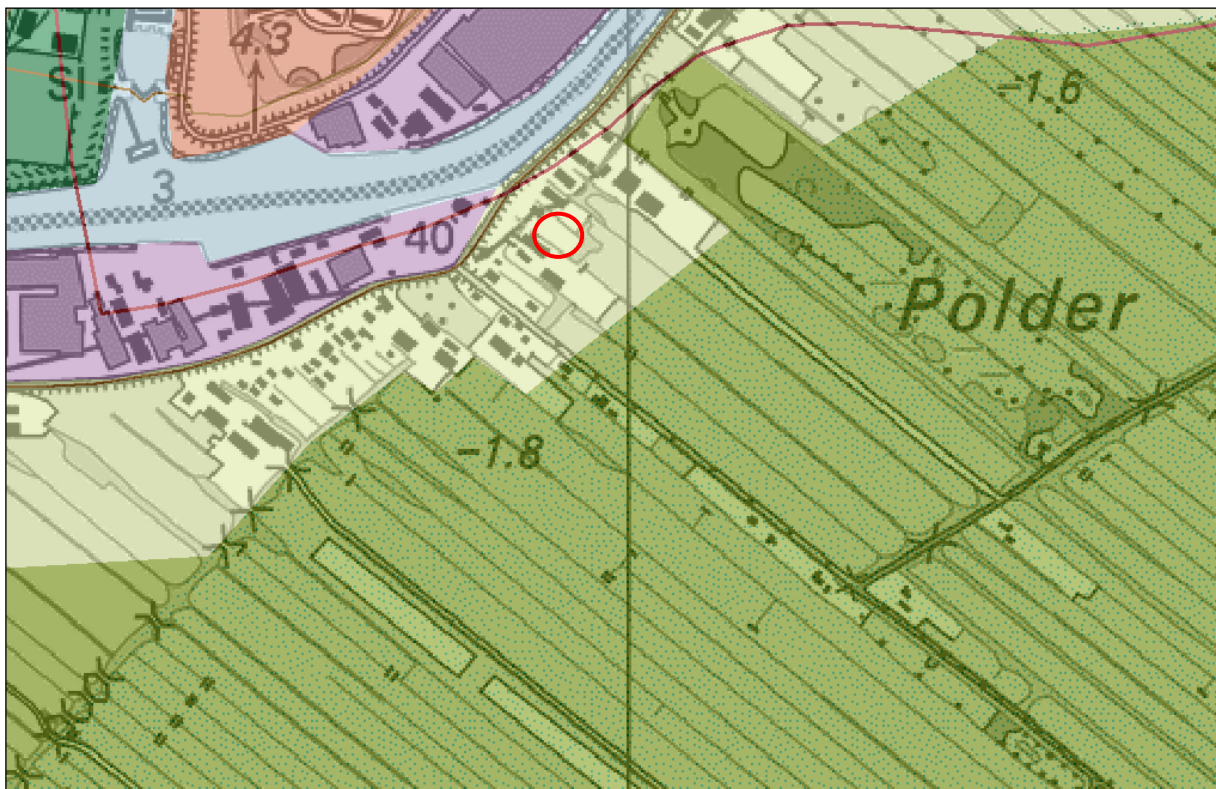
3.2. Provinciaal beleid

Visie op Zuid-Holland – Structuurvisie

Op 2 juli 2010 hebben de Provinciale Staten Zuid-Holland de Structuurvisie vastgesteld. In de Structuurvisie staat hoe de provincie samen met haar partners wil omgaan met de beschikbare ruimte. Met de structuurvisie werkt de provincie aan een vitaal Zuid-Holland, met meer samenhang en verbinding tussen stad en land. Hierdoor is in Zuid-Holland goed wonen, werken en recreëren voor iedereen binnen handbereik. De provincie onderscheidt vijf hoofdpogaven:

- aantrekkelijk en concurrerend internationaal profiel;
- duurzame en klimaatbestendige deltaprovincie;
- divers en samenhangend stedelijk netwerk;
- vitaal, divers en aantrekkelijk landschap;
- stad en land verbonden.

Ook de instrumenten van de provincie komen in de structuurvisie aan de orde. De provincie ordent op kaarten, ontwikkelt programma's en projecten, agendeert zaken en laat onderzoek uitvoeren. Zij stuurt op hoofdlijnen door kaders te stellen en het lokale bestuur ruimte te geven bij de ruimtelijke inrichting. Deze aanpak sluit aan bij de nieuwe stijl van besturen: 'Lokaal wat kan, provinciaal wat moet'. De belangrijkste kaart binnen de provinciale structuurvisie is de functiekaart. Hieronder is daarvan een uitsnede opgenomen.

Figuur: uitsnede functiekaart

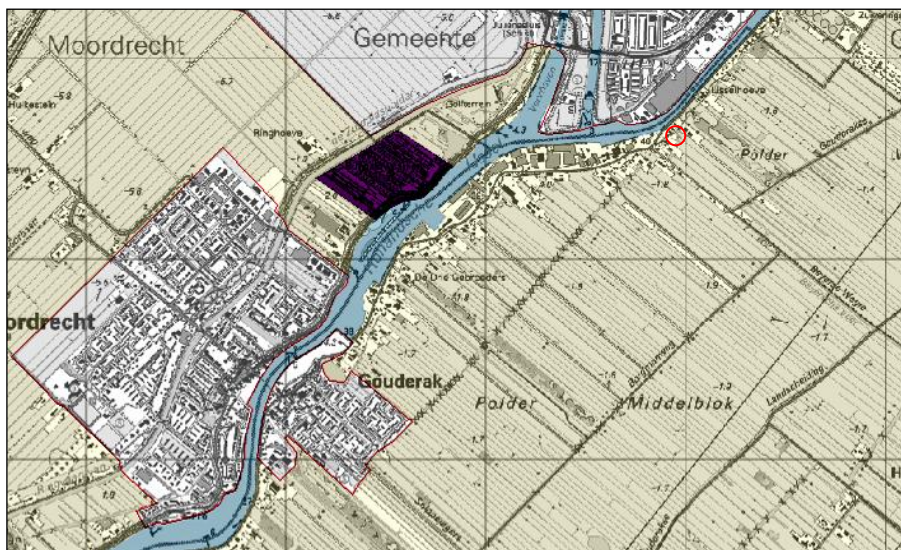
Het plangebied is aangeduid als 'Agrarisch landschap'. De water- en bodemproblematiek in de veenweidegebieden is complex en samenhangend. Knelpunten zijn er binnen de volledige breedte van het waterbeheer: het gaat niet alleen om bodemdaling, maar ook om versnippering van het watersysteem, slechte

waterkwaliteit (droge periodes) en wateroverlast (natte periodes). Om bodemdaling af te remmen geldt als vertrekpunt: 'Substantieel afremmen van de bodemdaling binnen een robuust en klimaatbestendig watersysteem, zodanig dat het op lange termijn goed betaalbaar en beheersbaar is en dat rekening wordt gehouden met behoud en ontwikkeling van de landschappelijke kernkwaliteiten'. Deze gebieden vallen samen met de prioritaire gebieden uit de Voorloper Groene Hart. Dit zijn (delen van) de Alblasserwaard, Krimpenerwaard, Gouwe Wiericke en de Venen/Nieuwkoop. De melkveehouderij vormt in deze gebieden de kurk waar het beheer van de open grootschalige veenweide op drijft. Aanpak van het afremmen van de bodemdaling vindt plaats via integrale gebiedsprocessen met betrokkenheid en draagvlak van de streek. Door vernatting, mogelijk in combinatie met innovaties als onderwaterdrainage kan gewerkt worden aan het verminderen van bodemdaling. Echter, de kostenstructuur voor het melkveehouderijbedrijf zal hoger zijn dan in productiegebieden met draagkrachtige grond. Structuurverbetering door kavelruil blijft voor deze gebieden een belangrijk instrument om huiskavels te vergroten. In de Agenda Landbouw zal de provincie aangeven welke rol zij wil spelen en welke ruimte aan de landbouw (bijvoorbeeld schaalvergroting of verbreding) wordt gegeven. Van belang blijft het behouden van het unieke Hollandse landschap van openheid, slagenverkaveling met lange kavels en vele sloten. Beheerdiensten, gericht op weidevogels, botanisch interessante slootkanten en waterberging leveren opbrengsten op. Verbreding van de bedrijfsvoering door (verblijfs)recreatie, streekeigen producten, educatie en zorg kan daar ook aan bijdragen.

In de landbouwgebieden met veengronden die kwetsbaar zijn voor oxidatie bij bodembewerking, zoals voorliggend plangebied, is de mogelijkheid van ruwvoerteelten (bijvoorbeeld maïsteelt) beperkt. Voor het grootste deel van deze zogenoemde "landbouwgebieden met een opgave" uit de Agenda Landbouw geldt een verbod op mais-/ruwvoerteelten vanwege bodemdalingsproblematiek. In de veenweidelandschappen, zoals aangeduid op de kwaliteitskaart van de Provinciale Structuurvisie en waar ook het plangebied deel van uitmaakt, mag op maximaal 20% van het bedrijfsoppervlakte ruwvoerteelt plaatsvinden.

Visie op Zuid-Holland – Verordening Ruimte

Op 2 juli 2010 hebben Provinciale Staten van de provincie Zuid-Holland de Verordening Ruimte vastgesteld. De verordening bevat algemene regels in de zin van artikel 4.1 van de Wet ruimtelijke ordening. De consequenties van algemene regels voor de ruimtelijke ordeningspraktijk is groot. Nieuwe bestemmingsplannen en projectbesluiten moeten in overeenstemming zijn met de (nog in werking te treden) verordening. De inhoud van de algemene regels moet dus door gemeenten in acht worden genomen. Ook geldt er een plicht tot aanpassing van bestaande bestemmingsplannen en beheersverordeningen. Gemeenten moeten deze binnen drie jaar, dan wel binnen een bij de verordening gestelde andere termijn in overeenstemming met de algemene regels brengen. Het instrument algemene regels heeft een andere doorwerking en andere consequenties dan het voorheen geldende beleid (Regels voor Ruimte) en de als besluit aan te merken concrete beleidsbeslissingen in streekplannen. Van beleid kan, mits goed gemotiveerd, worden afgeweken en tegen concrete beleidsbeslissingen stond rechtsbescherming open. Van algemene regels valt, tenzij daarin uitzonderingen of ontheffingen zijn opgenomen, niet af te wijken zonder aanpassing van de verordening.

Figuur: uitsnede bebouwingscontourenkaart

Het plangebied ligt buiten de bebouwingscontouren. In de regel is verstedelijking buiten de bebouwingscontouren niet toegestaan. In onderhavige situatie gaat het echter om één van de veertien woningen, die elders in het buitengebied mogen worden teruggebouwd ter compensatie van woningen die gesloopt zijn voor de aanleg van de Zuidwestelijke Randweg-N207. De mogelijkheid om deze woningen elders buiten de bebouwingscontouren te mogen herbouwen is opgenomen in het Inpassingsplan Zuidwestelijke Randweg-N207. Op 8 november 2011 heeft de provincie Zuid-Holland ontheffing van de Verordening Ruimte verleend voor het bouwen van een woning op onderhavige locatie.

3.3. Gemeentelijk beleid

Structuurvisie Ouderkerk 2030 (2012)

Op 25 oktober 2012 heeft de gemeente de Structuurvisie Ouderkerk 2030 vastgesteld. De structuurvisie is verankerd in de Wet ruimtelijke ordening. Elk overheidsorgaan moet haar plannen voor de lange(re) termijn in een structuurvisie verwoorden. De vorm en inhoud – en daarmee de mate van detaillering van de visie – kunnen nader worden bepaald. De structuurvisie is daarmee bindend voor het eigen beleid. Het is ook het kader voor aansturing van projecten, onderzoeken e.d. door de gemeente zelf en door andere partijen in het proces. De structuurvisie is in essentie een ruimtelijk plan. Het is echter noodzakelijk om te komen tot een samenhang met economisch, ecologisch of sociaal beleid. De structuurvisie is het schetsen van een beeld van hoe de dorpen en het landelijk gebied er op lange termijn uit zien. Ook wordt aangegeven hoe de dorpen dan functioneren in de toekomstige samenleving.

Langs de IJsseldijk heeft een vergaande industrialisering plaatsgevonden. In het bebouwingslint zijn nu diverse grootschalige bedrijven gevestigd. De structuurvisie spreekt zich uit voor consolidatie van dit bebouwingsbeeld. Verdere verdichting dient te worden vermeden, teneinde met een zekere regelmaat doorzichten op de achterliggende rivier en het weidelandschap te behouden. Met andere woorden, de komvorming wordt gestopt. Voor dit consoliderend beleid is het essentieel over een alternatief te kunnen beschikken: het genoemde bedrijventerrein Veerstablok. De nieuwe Zuidwestelijke Randweg-N207 biedt de mogelijkheid het dijkvak “Gouderaksedijk/” – Veerstablok” af te sluiten voor doorgaand autoverkeer. Bij de (her)inrichting van openbare en aangrenzende semi-openbare ruimten wordt vervolgens het accent op omgevingskwaliteit gelegd. Hiermee

worden onder meer schaalcontrasten tussen gebouwen onderling en tussen gebouwen, tuinen en parkeer- en expeditieruimten afgezwakt. De kansen worden in een beeldkwaliteit- en inrichtingsplan verder uitgewerkt.

Beleidsregel Randvoorwaarden toewijzing contingent

Het college beslist over de toekenning van een contingent voor ingediende nieuwe initiatieven, met inachtneming van de volgende aspecten. De gemeente zal bij een verzoek om een bouwtitel en voor toewijzing van deze titel, met de provincie in overleg treden over de gewenste locatie in het buitengebied. De gemeente plaatst deze contingenten in een voorraad 'Reserve Contingenten'. Dit heeft tot doel om het overzicht te behouden en hierover verantwoording af te leggen.

De voorraad 'Reserve Contingenten' bestaat uit de uit te geven contingenten in het buitengebied. Wanneer het aantal van 14 contingenten is toegekend, wordt deze voorraad 'Reserve Contingenten' beëindigd. De toedeling van een contingent is in deze beleidsregel vastgelegd. Om in aanmerking te komen voor een woningcontingent moet voldaan zijn aan de volgende voorwaarden beleidsregels:

- Het gebied dat buiten de bebouwingscontouren ligt die door de provincie Zuid Holland is vastgesteld in het Streekplan ZuidHolland Oost (2003) en is opgenomen in de provinciale structuurvisie.
- De initiatieven moeten voldoen aan de eisen zoals beschreven in de beleidsregel 'Indieningvereisten', vastgesteld door het college van burgemeester en wethouders op 26 januari 2010;
- De gemeente initieert een herziening van het bestemmingsplan. De onderzoeken die op de bouwka-vel zelf noodzakelijk zijn, komen voor rekening van initiatiefnemer.
- Initiatiefnemer verplicht zich om met de gemeente een overeenkomst / planschadeovereenkomst af te sluiten.
- Nieuwbouw geschiedt bij voorkeur zoveel mogelijk aangesloten op bestaande bebouwingsstructuren.
- De nieuwe woningen brengen uit milieuhygiënisch oogpunt geen belemmeringen met zich mee voor de bedrijfsvoering van de omliggende agrarische bedrijven.

Onderhavige ontwikkeling voldoet aan deze randvoorwaarden.

4. UITVOERINGSASPECTEN

4.1. Water

Kader

Europese Kaderrichtlijn Water (2000)

Met ingang van december 2000 is de Europese Kaderrichtlijn Water (KWR) van kracht geworden. In het kader van de Kaderrichtlijn worden kwaliteitseisen gesteld, gericht op het beschermen en verbeteren van de aquatische ecosystemen (verplichting per stroomgebied). Deze richtlijn stelt als norm dat oppervlaktewateren binnen 15 jaar na inwerkingtreding moeten voldoen aan een 'goede ecologische' toestand (GE T). Voor kunstmatige wateren, zoals de meeste stadswateren, geldt dat de oppervlaktewateren minimaal moeten voldoen aan een 'goed ecologisch potentieel' (GEP). Inmiddels zijn de GEP –normen per stroomgebied uitgewerkt.

Waterwet (2009)

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. Kort samengevat regelt de Waterwet het beheer van oppervlaktewater en grondwater. Ook verbetert de wet de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. De Waterwet vervangt een groot aantal wetten op het gebied van water. De Waterwet biedt instrumenten om het waterbeheer op een doeltreffende en doelmatige manier op te pakken. Op rijksniveau wordt een nationaal waterplan gemaakt. Dit plan bevat de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid en de daartoe behorende aspecten van het nationale ruimtelijk beleid. De provincie Zuid Holland heeft een Provinciaal Waterplan opgesteld met het provinciaal beleid ten aanzien van water. De ruimtelijke aspecten van die plannen van Rijk en provincies worden aangemerkt als structuurvisies in de zin van de Wro. De bedoeling is dat op basis van deze structuurvisies plannen van de Waterwet doorwerken in de ruimtelijke ordening en ervoor zorgen dat de waterbelangen op een goede manier worden geborgd. De op 1 januari 2008 ingevoerde Wet gemeentelijke watertaken is ook opgenomen in de Waterwet. Door deze wetgeving kunnen gemeenten een verbrede zorgplicht op zich nemen. Deze wetgeving maakt het in tegenstelling tot eerdere wetgeving mogelijk om rioolheffing te heffen voor een zuiveringstechnisch werk dat door de gemeente (of waterschap/derde) wordt beheerd op grond van de Gemeentewet. Dit was eerder alleen mogelijk voor riolering.

Nationaal Waterplan (2009)

Het Nationaal Waterplan is de opvolger van de Vierde Nota Waterhuishouding uit 1998 en is opgesteld voor de planperiode 2009 – 2015. Het Nationaal Waterplan is in december 2009 door de ministerraad vastgesteld. Het Nationaal Waterplan beschrijft de hoofdlijnen van het nationale waterbeleid. Het rijk streeft naar een duurzaam en klimaatbestendig waterbeheer en heeft de ambitie om de komende decennia te investeren in bescherming tegen overstromingen en in de zoetwatervoorziening. Voor een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem is het van belang bij ruimtelijke ontwikkelingen rekening te houden met waterhuishoudkundige eisen op de korte en de lange termijn. Om een duurzaam en klimaatbestendig watersysteem te bereiken moet het water meer bepalend zijn bij de besluitvorming over grote ruimtelijke opgaven dan voorheen. De mate van bepalendheid wordt afhankelijk gesteld van, onder meer, de omvang en de aard van de ingrepen, bestaande functies, nieuwe andere ruimteclaims en de bodemgesteldheid van een gebied. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening heeft het Nationaal Waterplan voor de ruimtelijke aspecten de status van structuurvisie. Het Nationaal Waterplan, vervangt daarmee op onderdelen het beleid uit de Nota Ruimte. Specifiek gaat het over de gebieden die deel uitmaken van de ruimtelijke hoofdstructuur, het IJsselmeer, de Noordzee en de rivieren. Hiervoor geldt de AMvB Ruimte. Ook de bescherming van vitale functies en kwetsbare objecten is een onderwerp van nationaal belang. Hiervoor wordt een afzonderlijke AMvB opgesteld.

Waterbeheerplan HHSK 2010–2015

Het beleid van het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard (verder HHSK) is vastgelegd in het waterbeheerplan HHSK 2010–2015, de Keur van Schieland en de Krimpenerwaard, peilbesluiten en de leggers. Het HHSK streeft ernaar om samen met gemeenten als partners op te trekken. Er moet worden ingezet op intensief overleg met gemeentebesturen voor het kunnen realiseren van projecten. De ruimtelijke ordening en de waterhuishouding moeten in onderlinge relatie worden ontwikkeld. Op basis van ervaring en deskundigheid adviseert HHSK over de mogelijkheden voor een duurzaam watersysteem. De laatste jaren is het inzicht gegroeid dat op een duurzamer wijze met het stedelijk waterbeheer dient te worden omgegaan, mede gezien de klimaatveranderingen. Aandachtspunten voor het duurzame stedelijke waterbeheer zijn het minimaliseren van wateroverlast, het realiseren van voldoende waterberging waarbij zoveel mogelijk een ecologische inrichting wordt nagestreefd, het verantwoord afkoppelen van verhard oppervlak en het voorkomen van diffuse verontreinigingen door toepassing van duurzame bouwmaterialen. De visie is uitgewerkt in een concreet maatregelenplan:

- Het woongenot, de belevingswaarde en de recreatieve mogelijkheden op en in het water voor burgers nemen toe;
- De waterkwaliteit voldoet tenminste aan de algemene milieukwaliteitseisen;
- Het waterhuishoudkundig systeem kent goede aan- en afvoermogelijkheden, waarbij de doorspoelbaarheid en de mogelijkheid om onder normale omstandigheden het waterpeil binnen zekere marges te handhaven, voldoende worden gewaarborgd;
- Het watersysteem is zo ingericht dat het de ontwikkeling van biologische gezond water bevordert.

Voor ontwikkelingen is het waterbeheerplan van HHSK 2010 – 2015 van het hoogheemraadschap van belang. Ontwikkelingen gaan vaak gepaard met een toename van het verharde oppervlak. In het waterbeheerplan van HHSK 2010 – 2015 is beschreven hoe het hoogheemraadschap omgaat met het bergen van oppervlaktewater voor aanpassingen aan het bestaande waterhuishoudingsysteem bij het hoogheemraadschap vergunning dient te worden aangevraagd op grond van de Keur. Dit geldt bijvoorbeeld voor de aanleg van overstorten, van de hemelwaterafvoer op het oppervlaktewater, het dempen en graven van water en het aanbrengen van verhard oppervlak. De Keur maakt het mogelijk dat het hoogheemraadschap haar taken als waterkwaliteits- en kwantiteitsbeheerder kan uitvoeren. Het hoogheemraadschap stelt in de Keur juridisch bindende regels ter bescherming van het functioneren van de waterhuishouding en de veiligheid van de waterkeringen.

Beleid waterberging bij ruimtelijke ontwikkelingen (2012)

Deze beleidsnota beschrijft hoe HHSK omgaat met het bergen van oppervlaktewater bij een toenemende verharding van het oppervlak. Er wordt daarbij onderscheid gemaakt in drie typen plannen: kleine, middelgrote en grote ruimtelijke ontwikkelingen.

- Bij kleine plannen gaat het om een ontwikkeling met een verhardingstoename van minder dan 500 m². Hieraan worden geen waterbergingseisen gesteld.
- Bij middelgrote plannen gaat het om een verhardingstoename groter dan 500 m² en kleiner dan 10 hectare bruto planoppervlak. In die gevallen geldt wel een waterbergingseis. Het te realiseren wateroppervlak ter compensatie voor een verhardingstoename wordt bepaald op basis van een hydrologische berekening. Belangrijke invoergegevens voor de berekening zijn de maatgevende droogleggingen in het peilgebied en de beoogde toename van het verhard oppervlak in het plangebied. Resultaat van de berekening is de benodigde waterberging: de compensatie-eis. De benodigde waterberging wordt op twee manieren uitgedrukt:
 - als percentage van de oppervlakte van het plangebied ('bruto')
 - als percentage van de oppervlakte van de beoogde verhardingstoename ('netto').

Voor alle ruimtelijke ontwikkelingen geldt dat de compensatie-eis ligt tussen 5% en 20% van de netto verhardingstoename in het plangebied.

- Bij grote plannen wordt maatwerk toegepast. Grote plannen hebben in de regel veel invloed op de waterhuishouding. Bij dergelijke plannen wordt het plangebied veelal grotendeels heringericht. Dit biedt mogelijkheden om systeemaanpassingen door te voeren, wat (kosten)voordelen voor het watersysteem en voor de ontwikkelaar kan opleveren. Het is daarom gewenst om de waterhuishouding in het gebied apart te beschouwen. HHSK zal daarom het watersysteem bij grote plannen apart doorrekenen. Daarbij wordt naast waterberging ook aspecten als waterstructuur, inrichting, waterkwaliteit en onderhoud meegenomen.

Onderzoek

Huidige situatie

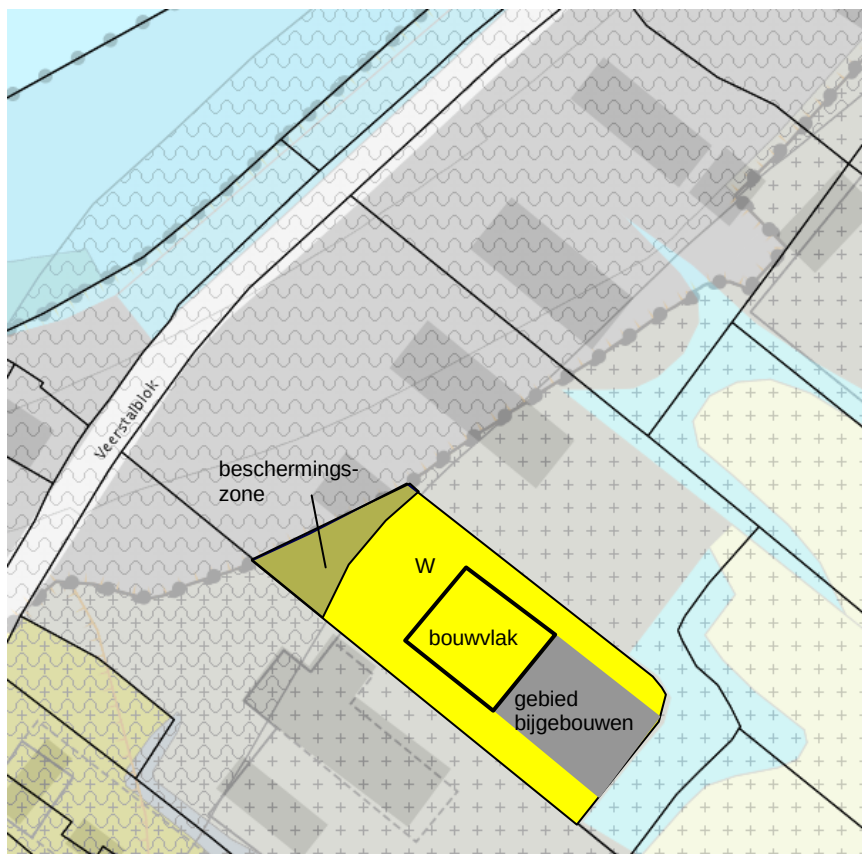
Het plangebied ligt in het landelijk gebied. Volgens de waterkansenkaart bedraagt de maaiveldhoogte gemiddeld tussen de -1,85 m en - 1,75 m NAP. De bodem bestaat uit klei op veen (bron: Peilbesluiten Krimpenerwaard; juli 2011). Volgens de Bodemkaart van Nederland is ter plaatse van het plangebied sprake van grondwatertrap II. Dat wil zeggen dat de gemiddeld hoogste grondwaterstand hier van nature minder dan 0,4 m beneden het maaiveld ligt, terwijl de gemiddeld laagste grondwaterstand tussen 0,5 m en 0,8 m beneden het maaiveld ligt. Het projectgebied maakt onderdeel uit van de Polder Stolwijk en Berkenwoude. Het perceel wordt aan drie zijden begrensd door een watergang. Geen van deze watergangen is een hoofdwatgang.

Het plangebied bestaat in de huidige situatie uit een grasland. Voorheen was op dit perceel agrarische bedrijfsbebouwing aanwezig met een oppervlakte van circa 132 m².

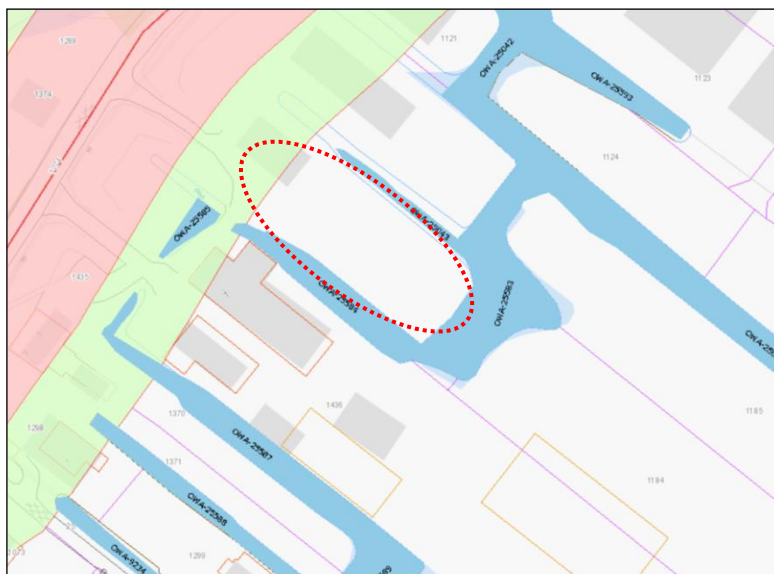
Toekomstige situatie

In het geldende bestemmingsplan ligt hier een bestemming Agrarisch met waarden zonder bouwvlak. Dit bestemmingsplan voorziet in een wijziging naar de bestemming Wonen en de realisatie van een bouwvlak en een gebied voor bijgebouwen. Het bouwvlak is 250 m² groot en hiernaast kan buiten het bouwvlak nog een oppervlakte van ten hoogste 75 m² aan vrijstaande bijgebouwen worden gerealiseerd. Indien maximaal invulling wordt gegeven aan deze bebouwingsmogelijkheden, kan een bebouwd oppervlak ontstaan van maximaal 325 m².

Het hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard kent een ondergrens van 500 m² voor de toename van het verhard en bebouwd oppervlak bij nieuwe ontwikkelingen. Blijft de toename onder deze grens, dan wordt de negatieve invloed op het watersysteem beperkt geacht. De daadwerkelijke toename van het verhard oppervlak is maximaal 325 en blijft hiermee onder de ondergrens. Ook met de realisatie van een gemiddeld terras van 25 m² blijft het verhard en bebouwd oppervlak ruim onder deze grens. Hierdoor is compensatie in de vorm van vervangend water niet nodig.

Figuur: situatietekening

Afbeelding: Legger oppervlaktewatersysteem

Veiligheid en waterkeringen

Het plangebied ligt geheel buiten de kernzone. Het plangebied ligt wel deels in de beschermingszones van de waterkering Hollandsche IJssel. In de beschermingszone worden geen gebouwen mogelijk gemaakt. Deze gronden worden ingericht als voortuin bij de woning. De ontwikkeling is hierdoor niet van invloed op de

veiligheidssituatie in het plangebied. Bovenstaande laat onverlet dat voor eventuele werkzaamheden binnen de beschermingszone van de waterkering een vergunning van het hoogheemraadschap is vereist.

Watersysteemkwaliteit en ecologie

Voor de nieuwe woning wordt gebruikgemaakt van niet-uitlogbare bouwmaterialen (geen zink, lood, koper en PAK's-houdende materialen) om diffuse verontreiniging van water en bodem te voorkomen. Indien desondanks gebruik wordt gemaakt van uitlogbare materialen, dienen deze te worden voorzien van een coating om uitloging tegen te gaan.

Afvalwaterketen en riolering

Afvalwater wordt aangesloten op de bestaande gemeentelijke riolering overeenkomstig de door de gemeente gestelde eisen. Voor hemelwater wordt de volgende voorkeursvolgorde aangehouden:

- hemelwater vasthouden voor benutting;
- (in-) filtratie van afstromend hemelwater;
- afstromend hemelwater afvoeren naar oppervlaktewater;
- afstromend hemelwater afvoeren naar AWZI.

In de voorliggende situatie ligt het voor de hand om hemelwater zoveel mogelijk af te voeren naar het aangrenzende oppervlaktewater.

Watertoets

De watertoets is met ingang van 1 november 2003 wettelijk verplicht voor ruimtelijke plannen die vallen onder de Wet ruimtelijke ordening. In het Nationaal Bestuursakkoord Water-actueel (NBWactueel, juni 2008) hebben Rijk, provincies, gemeenten en waterschappen onder meer afgesproken dat de watertoets ook wordt toegepast bij waterhuishoudkundige relevante ruimtelijke plannen en besluiten die niet vallen onder de Wet ruimtelijke ordening. Dit houdt in dat in een vroegtijdig stadium overleg gepleegd wordt met de waterbeheerders.

In het projectgebied wordt het waterbeheer gevoerd door het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard. In het kader van de verplichte watertoets is over deze ruimtelijke ontwikkeling overleg gevoerd met de waterbeheerder. Per brief van 13 november 2012 heeft het Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard ingestemd met de waterparagraaf, waarna deze is opgenomen in deze paragraaf.

Conclusie

Vanuit waterhuishoudkundige overwegingen bestaan er geen bezwaren tegen de in dit bestemmingsplan opgenomen planontwikkeling.

4.2. Wegverkeerslawaaï

Kader

Ter bepaling van de geluidsbelasting dient op grond van artikel 74 van de Wet geluidhinder (Wgh) iedere weg in beschouwing te worden genomen tenzij de weg binnen een woonerf gelegen is of voor de weg een maximum rijsnelheid van 30 km/uur geldt. De te beschouwen wegen hebben een zone: een aandachtsgebied waarbinnen een akoestisch onderzoek dient plaats te vinden. De grootte van de zone is afhankelijk van het aantal rijstroken en de definitie van het gebied (buitenstedelijk of binnenstedelijk). Een buitenstedelijk gebied is het gebied dat buiten de bebouwde kom is gelegen of het gebied binnen de bebouwde kom, voor zover liggend in de zone van een autoweg of autosnelweg. Het overige gebied is binnenstedelijk.

Op grond van artikel 82 van de Wet geluidhinder bedraagt de voorkeursgrenswaarde 48 dB op de gevels van geluidgevoelige bestemmingen. Op grond van artikel 83 van de Wet geluidhinder kan een hogere waarde worden vastgesteld dan de in artikel 82 genoemde voorkeursgrenswaarde van 48 dB:

- voor nieuw te bouwen woningen in een buitenstedelijk gebied bedraagt de hogere waarde maximaal 53 dB (op grond van artikel 83 lid 1);
- voor nieuw te bouwen woningen in een binnenstedelijk gebied bedraagt de hogere waarde maximaal 63 dB (op grond van artikel 83 lid 2);
- bij de realisatie van een agrarische bedrijfswoning in een buitenstedelijk gebied bedraagt de hogere waarde maximaal 58 dB (op grond van artikel 83 lid 4).

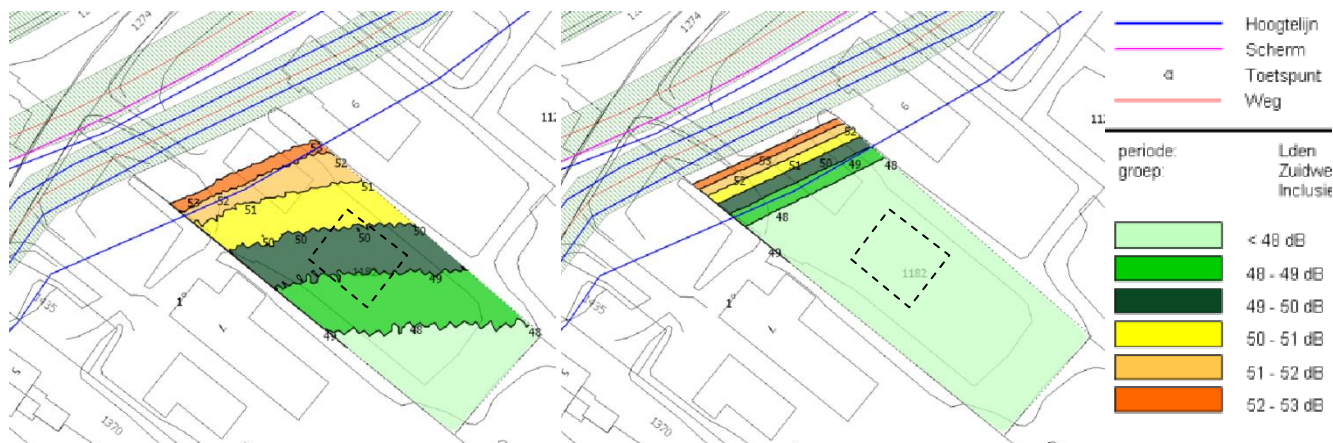
Alvorens aan bovenstaande waarden wordt getoetst, mag op grond van artikel 110g Wgh jo artikel 3.6 van het Reken- en meetvoorschrift geluidhinder 2006 (RMV2006) een factor van de berekende waarde worden afgetrokken: 2 dB voor wegen waarvan de representatief te achten snelheid van lichte motorvoertuigen 70 km/uur of meer bedraagt en 5 dB voor de overige wegen.

Het vaststellen van een hogere waarde is alleen mogelijk als maatregelen gericht op het terugbrengen van de geluidsbelasting tot 48 dB op de geluidsgevoelige bestemmingen onvoldoende doeltreffend zijn, dan wel op overwegende bezwaren van stedenbouwkundige, verkeerskundige, landschappelijke of financiële aard stuit (artikel 110a, vijfde lid van de Wet geluidhinder). Daarnaast heeft de gemeente een eigen beleid bij het vaststellen van een hogere waarde van meer dan 53 dB ten gevolge van het wegverkeerslawaai. De geluidsbelasting van tenminste één tot de desbetreffende woningen behorende buitenruimten mag niet meer dan 48 dB bedragen. Indien de geluidsbelasting van de buitenruimte niet tot 48 dB kan worden beperkt moet de buitenruimte afsluitbaar worden gemaakt.

Onderzoek

Door de Omgevingsdienst Midden-Holland is in het kader van de hogere grenswaarde procedure een akoestisch onderzoek verricht naar aanleiding van de geplande nieuw te bouwen woning nabij Veerstablok 7. Doel van het akoestisch onderzoek is het bepalen van de geluidsbelasting ten gevolge van wegverkeerslawaai op deze geprojecteerde woning. Bij de berekening van geluidscontouren is rekening gehouden met de bouw van een geluidsscherm.

De planlocatie bevindt zich binnen de geluidszones van de Zuidwestelijke Randweg, de gewijzigde weg Veerstablok. Deze wegen bestaan uit twee rijstroken en behoren in de zin van de Wgh tot het buitenstedelijk gebied. Hiervoor geldt een zone van 250 meter (art. 74 Wgh) aan weerszijden van deze wegen. Het perceel naast Veerstablok 7 waar de nieuwe woning zal worden gerealiseerd ligt binnen de geluidszones van deze twee wegen. Derhalve dient de toetsing aan de geluidsbelasting, als gevolg van het wegverkeerslawaai van zowel de Zuidwestelijke Randweg als de Veerstablok, plaats te vinden. Hieronder zijn de berekende geluidscontouren van beide wegen weergegeven:

Figuur: geluidscontouren van de Zuidwestelijke Randweg (links) en Veerstablok 7 (rechts)

Uit de rekenresultaten blijkt dat ter hoogte van het perceel naast Veerstablok 7 waar een nieuwe woning is geprojecteerd, de geluidsbelasting als gevolg van de Zuidwestelijke Randweg hoger is dan de voorkeursgrenswaarde van 48 dB. De hoogste geluidsbelasting is 51 dB (inclusief aftrek ex artikel 110g Wgh). De bijdrage van de weg Veerstablok is te verwaarlozen en ter hoogte van de woning wordt voldaan aan de voorkeursgrenswaarde.

Aangezien de uiteindelijke geluidsbelasting hoger is dan de voorkeursgrenswaarde van 48 dB maar lager dan 53 dB, zal een hogere waarde moeten worden vastgesteld. Voordat een hogere waarde kan worden vastgesteld dienen de volgende zaken bekend te zijn:

- de geluidsbelasting ter hoogte van de gevels van geprojecteerde woning;
- welke geluidsreducerende maatregelen worden getroffen waarmee de geluidsbelasting ten minste tot de maximale ontheffingsgrenswaarde (t.w. 53 dB) wordt gereduceerd. Dit geldt voor de realisatie van de nieuwe woning buiten de 53 dB contour.

Onderzoek hogere grenswaarden

Uit het "Akoestisch onderzoek wegverkeerslawaaï naast Veerstablok 7 te Gouderak" met kenmerk 2013104033 van 24 september 2013 opgesteld door de Omgevingsdienst Midden-Holland blijkt dat de voorkeursgrenswaarde voor het wegverkeerslawaaï van 48 dB met 5 dB wordt overschreden. De maximale grenswaarde van 53 dB wordt echter niet overschreden.

Maatregelen

Op basis van het akoestisch onderzoek is aangetoond dat de geluidsbelasting niet verlaagd kan worden tot de voorkeursgrenswaarde door het treffen van (bron)maatregelen.

Langs de Zuidwestelijke randweg staat al een scherm van 2 meter hoog en een lengte van circa 120 meter, daarnaast is de weg voorzien van stil asfalt (dunne deklagen B). Maatregelen zoals het terugdringen van het verkeer zijn in het buitengebied niet toepasbaar. Verdere maatregelen aan de bron of in de overdracht zijn niet mogelijk.

Geluidsluwe buitenruimte

In de beleidsregel is opgenomen dat bij een geluidsbelasting van meer dan 53 dB voor wegverkeerslawaaï tenminste één van de tot de woning behorende buitenruimte een gecumuleerde geluidsbelasting moet hebben die niet hoger is dan 48 dB, of in het geval daar niet aan kan worden voldaan, is voorzien van een afsluitbare buitenruimte.

In dit geval bedraagt de geluidsbelasting ten hoogste 53 dB. Er hoeft daarom niet voldaan te worden aan de eis met betrekking tot het hebben van een geluidsluwe buitenruimte.

Geluidsluwe gevel

Volgens de beleidsregel moet bij een geluidsbelasting van meer dan 53 dB voor wegverkeerslawaai tenminste één gevel van de woning geluidsluw zijn (gecumuleerde geluidsbelasting kleiner dan of gelijk aan 48 dB). In dit geval bedraagt de geluidsbelasting ten hoogste 53 dB. Er hoeft daarom niet voldaan te worden aan de eis met betrekking tot het hebben van een geluidsluwe gevel.

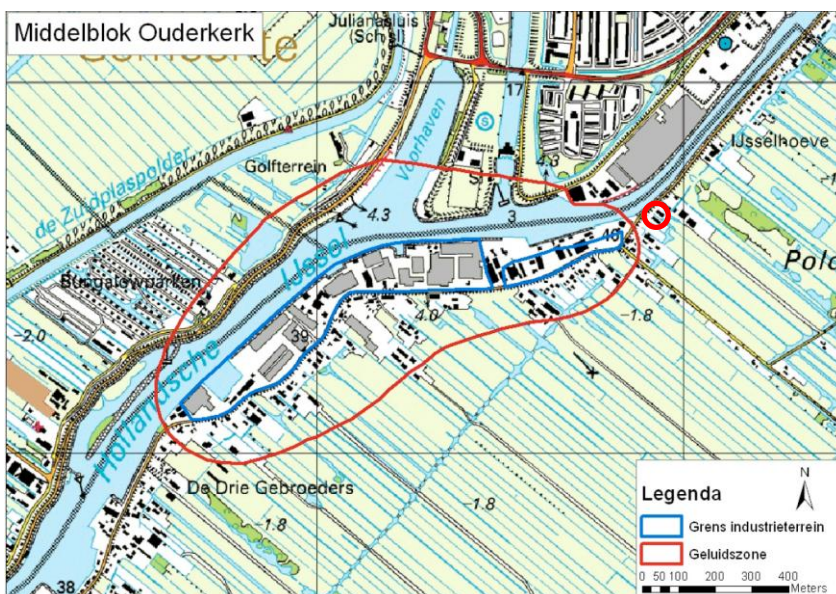
Conclusie

De optredende geluidsbelasting ten gevolge van het wegverkeer op het Beijersewegje en de Zuidwestelijke Randweg voldoet niet aan de wettelijke voorkeursgrenswaarde van 48 dB. Het volgen van een procedure hogere grenswaarde is nodig. Derhalve zal de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan gepaard te gaan met een ontwerpbeschikking voor de verlening van de hogere grenswaarde.

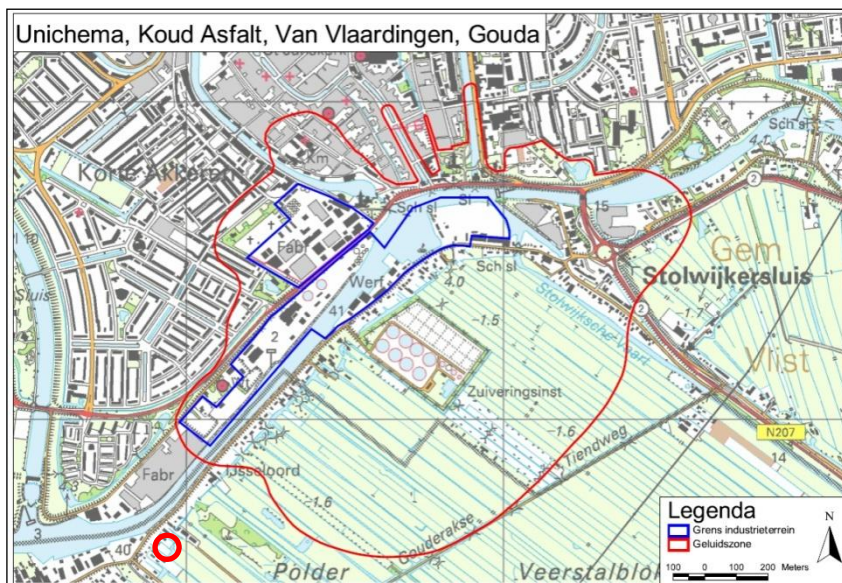
4.3. Industrielawaai

Kader

Volgens de Wet geluidhinder (Wgh) dienen alle industrie- en bedrijventerreinen, waarop inrichtingen zijn of kunnen worden gevestigd die in belangrijke mate geluidshinder kunnen veroorzaken, gezoneerd te zijn. Rondom deze industrieterreinen dient een geluidszone te worden vastgesteld en vastgelegd in bestemmingsplannen. Buiten deze zone mag de geluidsbelasting als gevolg van het industrieterrein niet meer dan 50 dB(A) bedragen. De zone is een planologisch aandachtsgebied, waarbinnen regels van kracht zijn, die aan zowel industriële activiteiten als aan woningbouw beperkingen opleggen. Indien woningbouw buiten het industrieterrein, maar binnen de wettelijke zone wordt geprojecteerd dan dient onderzoek te worden uitgevoerd naar de geluidsbelasting van deze woningen. Indien de geluidsbelasting meer dan 50 dB(A) bedraagt kan de gemeente een hogere waarde vaststellen. De maximale hogere waarde voor nieuwe woningen bedraagt 55 dB(A).

Figuur: Grenzen industrieterrein Middelblok

Figuur: Grenzen industrieterreinen Unichema, Koud Asfalt. Van Vlaardingen met bijbehorende geluidszones

Onderzoek

Vanwege de aanleg van de Zuidwestelijke Randweg, is een gedeelte van het gezoneerd industrieterrein Middelblok gedezoneerd. Ten opzichte van de vigerende bestemmingsplannen en de partiële herzieningen zijn er een aantal bestemmingswijzigingen opgetreden. De bestemmingswijzigingen zijn opgenomen in het bestemmingplan "Middelblok". Door de Omgevingsdienst Midden-Holland is een akoestisch onderzoek uitgevoerd. Hierbij is aandacht besteed aan de milieuonderdelen wegverkeers- en industrielawaai. Uit dit onderzoek blijkt dat het bouwplan naast Veerstalblok 7 na aanpassing van de grenzen van het industrieterrein Middelblok buiten de nieuwe 50 dB(A) geluidscontour ligt.

Conclusie

Het plangebied ligt niet in een industrielawaaizone, waardoor er vanuit het aspect industrielawaai geen belemmeringen zijn voor deze ontwikkeling.

4.4. Bodem

Kader

Als sprake is van ernstige bodemverontreiniging dan is de Wet bodembescherming (Wbb) van kracht. Het doel van de Wbb is in de eerste plaats het beschermen van de (land- of water-) bodem zodat deze kan worden benut door mens, dier en plant, nu en in de toekomst. Via de Wbb heeft de Rijksoverheid de mogelijkheid algemene regels te stellen voor de uitvoering van werken, het transport van stoffen en het toevoegen van stoffen aan de bodem. Op 1 januari 2006 is de Wbb ingrijpend aangepast omdat het beleid met betrekking tot bodemsaneringen veranderde. De Wbb kent nu een viertal regelingen die alle vier een ander onderdeel van bodembescherming voor hun rekening nemen:

- Een regeling voor de bescherming van de bodem waarin ook staat dat degene die de bodem verontreinigt, zelf verantwoordelijk is voor het verwijderen van de vervuiling. De overheid kan dwingen tot sanering als de verontreiniging na 1987 is ontstaan.
- Een bijzondere regeling voor de aanpak van nieuwe bodemverontreiniging die is ontstaan als gevolg van een ongewoon voorval (calamiteit).

- Een regeling voor de verontreiniging die is ontstaan voor de Wbb in werking trad in 1987 (historische bodemverontreiniging). Ook in die gevallen geldt dat de vervuiler zelf de verontreiniging verwijdert. Als er geen vervuiler (meer) is, omdat het bedrijf niet meer bestaat en er geen rechtsopvolger is, zal de sanering door de overheid worden uitgevoerd.
- Een regeling voor de aanpak van verontreiniging in de waterbodem. Rijkswaterstaat heeft vooral met deze regeling te maken. De regeling geldt voor alle waterbodembodemverontreiniging, of de vervuiling nu voor of na 1987 is ontstaan.

Ontwikkelingen kunnen pas plaatsvinden als de bodem, waarop deze ontwikkelingen gaan plaatsvinden, geschikt is of geschikt is gemaakt voor het beoogde doel. Bij nieuwbouwactiviteiten dient de bodemkwaliteit door middel van onderzoek in beeld te zijn gebracht. In het algemeen geldt dat nieuwe bestemmingen bij voorkeur op een schone bodem dienen te worden gerealiseerd.

Onderzoek

Op de locatie bij Veerstaalblok 9 te Gouderak is een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd, in verband met de voorgenomen eigendomsoverdracht en de geplande herinrichting van de locatie. Het onderzoek is uitgevoerd volgens de richtlijnen van de NEN 5740 (NNI, 2009). Op basis van de resultaten van het verkennend bodemonderzoek wordt het volgende geconcludeerd:

- In de kleiige laag in de bovengrond van de locatie zijn lichte verontreinigingen met kwik, molybdeen, lood, zink en PAK geconstateerd. Zintuiglijk zijn sporen puin waargenomen in de bovengrond.
- In de zandige laag in de ondergrond van de locatie zijn analytisch, geen verontreinigingen geconstateerd. Zintuiglijk is zwakke bijmenging van puinresten waargenomen in de ondergrond.
- In het grondwater ter plaatse van de onderzoekslocatie zijn lichte verontreinigingen met tolueen en naftaleen aangetroffen, en is een licht verhoogde concentratie barium gemeten, welke vermoedelijk kan worden beschouwd als een verhoogde achtergrondwaarde.

Op basis van de verkregen onderzoeksresultaten bestaat, conform de richtlijnen van de Wet Bodembescherming, geen aanleiding tot nader onderzoek. De verkregen resultaten geven geen milieutechnische bezwaren ten aanzien van het gebruik van de locatie als woonkavel, en voor het afgeven van een omgevingvergunning.

Indien bij de herinrichting van de locatie grond zal vrijkomen, dient er rekening mee te worden gehouden dat hiervoor beperkte hergebruiksmogelijkheden bestaan. De toepassingsmogelijkheden voor dit materiaal op een andere locatie dienen te worden bepaald aan de hand van de voorwaarden van het Besluit bodemkwaliteit en/of de Bodemkwaliteitskaart van de gemeente Ouderkerk (regio Midden-Holland).

Conclusie

Op basis van het onderzoek zijn er geen bodemhygiënische redenen, die een beletsel of beperking vormen ten aanzien van het beoogde bouwplan op de locatie. Bij hergebruik en opslag van grond wordt hiervan melding gemaakt.

4.5. Flora en fauna

Kader

Op 1 april 2002 is de Flora- en faunawet (Ffwet) in werking getreden, waardoor een aantal oudere wetten, zoals de Vogelwet en de Jachtwet, is vervangen. Voorts zijn in de Ffwet de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn voor Nederland nader uitgewerkt en is het soortbeschermingsregime geïmplementeerd. De Ffwet beschermt alle in het wild levende zoogdieren, vogels, reptielen en amfibieën. Van deze soortgroepen zijn alleen Huismuis, Bruine en

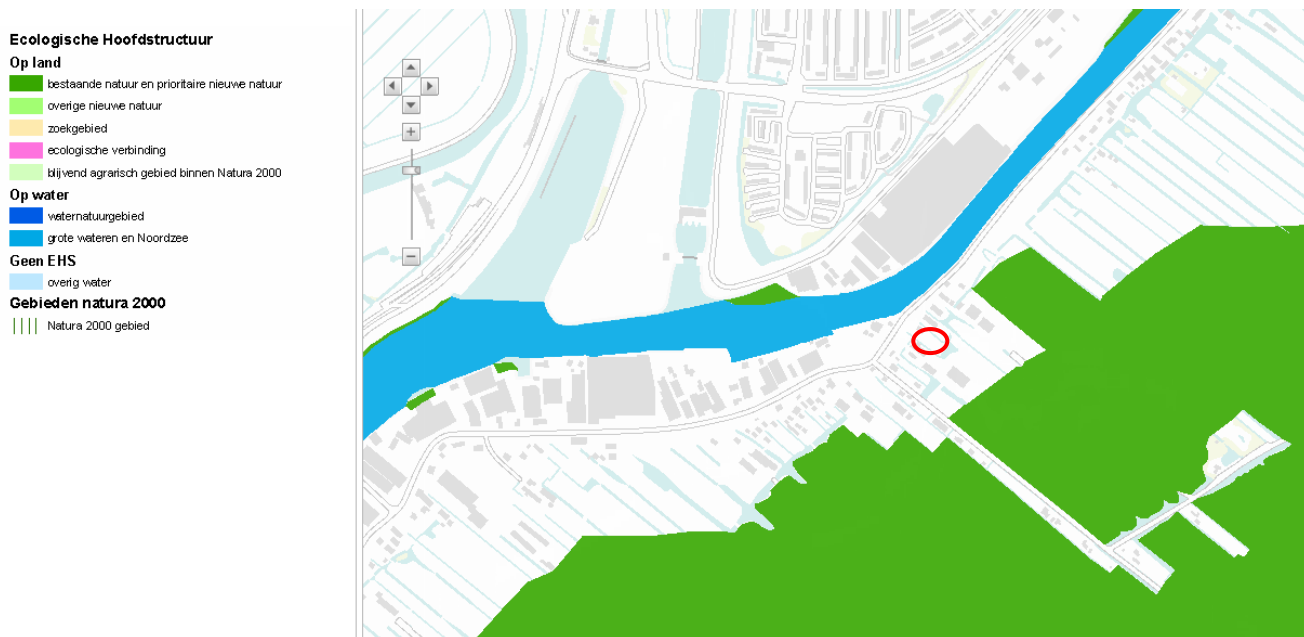
Zwarte rat niet beschermd. Van de vissen, ongewervelde dieren (zoals vlinders, libellen en sprinkhanen) en planten zijn alleen de in de wet genoemde soorten beschermd.

De Ffwet gaat uit van het 'nee, tenzij'-principe. Dit betekent dat alleen onder bepaalde (zeer stringente) voorwaarden een inbreuk mag worden gemaakt op de bescherming van soorten en hun leefomgeving. Daarnaast beschermt de wet niet alleen soorten in het algemeen, maar ook individuen van soorten.

Voor ruimtelijke ingrepen die gevolgen hebben voor een beschermde soort en/of zijn leefgebied moet een ontheffing op grond van de Ffwet worden aangevraagd. Voor een aantal soorten geldt daarenboven het beschermingsregime van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn. Voor werkzaamheden die uit een bestemmingsplan (kunnen) voortvloeien dient voor de start van die werkzaamheden ontheffing te worden aangevraagd indien beschermde soorten voorkomen. Voor de goedkeuring van een bestemmingsplan, dient reeds duidelijk te zijn of en in hoeverre een ontheffing kan worden verkregen.

Onderzoek

Het plangebied ligt op korte afstand omringd door de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het gaat dan om het gebied van het Veenweidepact en de Hollandsche IJssel. In onderstaande figuur is dat weergegeven.

Figuur: Ligging plangebied (rode cirkel) ten opzichte van de EHS (lichtgroen) en Nationaal Landschap Groene Hart (donkerblauw). De straal van de cirkel is 3 km.

Effecten op de wezenlijke kenmerken en waarden van de EHS kunnen echter worden uitgesloten, omdat het een zeer kleinschalige ingreep betreft. De nieuwe woning heeft geen effecten, omdat er geen leefgebied van beschermde soorten verloren gaat, of omdat voldoende alternatieven en betere leefgebieden in de omgeving aanwezig zijn. Het plangebied betreft een braakliggend terrein zonder bosschages en ander groen, waardoor het plangebied niet geschikt is als leefgebied. Daarnaast wordt het onderdeel van bestaande lintbebouwing langs het Veerstaalblok. De openheid van het landschap wordt dus ook niet beïnvloed. Effecten op Nationaal Landschap 'Groene Hart' kunnen om dezelfde reden worden uitgesloten. Bovendien ligt de begrenzing hiervan op circa 1 km afstand. Een enkele woning op 1 km van een Nationaal Landschap heeft geen negatieve effecten op dit Landschap. Natura 2000-gebieden liggen niet binnen een straal van 3 km, negatieve effecten hierop zijn dus ook uitgesloten.

Middels een quickscan flora en fauna is onderzocht in hoeverre woningbouw op deze plek eventuele schadelijke effecten kan hebben op flora en fauna en op welke wijze in het kader van de Flora- en faunawet gehandeld dient te worden. Op 8 februari 2013 is een verkennend veldonderzoek uitgevoerd, waaruit het volgende kan worden geconcludeerd:

- Het plangebied is potentieel ongeschikt voor beschermde flora en fauna. Schadelijke effecten zijn niet te verwachten. De voorgenomen activiteiten en nieuwe situatie binnen het plangebied hebben naar verwachting geen schadelijk effect op potentiële vaste rust- en verblijfplaatsen van beschermde fauna in de watergangen grenzend aan het plangebied.
- Activiteiten aan de watergangen grenzend aan het plangebied worden niet voorzien. Echter als werkzaamheden wel aan de watergangen plaatsvinden treden er geen schadelijke effecten op indien (voorzorgs)maatregelen worden getroffen (zie hoofdstuk 3 van de bijlage Quickscan flora en fauna). De Flora- en faunawet zal alleen in dat geval niet worden overtreden, waardoor een ontheffingsaanvraag niet nodig is.
- Er is een zeer kleine kans op de aanwezigheid van tabel 1 soorten waaronder gewone pad en mol. Voor activiteiten met effect op deze soorten geldt vrijstelling indien het werk zorgvuldig (conform artikel 2 van de Flora- en faunawet) uitgevoerd wordt. Door de zeer lage trefkans zijn extra ecologische maatregelen niet nodig. Artikel 2 'Zorgplicht' van de Flora- en faunawet blijft van toepassing:
- Eenieder neemt voldoende zorg in acht voor de in het wild levende dieren en planten, alsmede voor hun directe leefomgeving. De zorg houdt in ieder geval in dat eenieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor flora of fauna kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten voor zover zulks in redelijkheid kan worden gevergd, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd teneinde die gevolgen te voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, deze zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken.
- De kans blijft altijd aanwezig, zij het in dezen zeer gering, dat beschermde soorten zich vestigen gedurende de werkzaamheden. Voorkoming van vestiging is altijd mogelijk. Dit kan door in het bijzonder:
 - begroeiing niet te laten opkomen;
 - ondiepe plassen en poelen niet te laten ontstaan;
 - te zorgen dat zand- en grondhopen geen steile wanden hebben of anders af te dekken.
- Verder heeft het de voorkeur na zonsondergang en voor zonsopkomst geen verlichting te voeren. Verlichting heeft een schadelijke impact op soorten, waaronder vleermuizen.

Conclusie

Vanuit het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat er geen belemmeringen zijn vanuit het aspect flora en fauna voor onderhavige ontwikkeling.

4.6. Luchtkwaliteit

Kader

De kern van de "Wet luchtkwaliteit" (titel 5.2 luchtkwaliteitseisen van de Wet milieubeheer) is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Het NSL is een bundeling maatregelen op regionaal, nationaal en internationaal niveau die de luchtkwaliteit verbeteren en waarin alle ruimtelijke ontwikkelingen/projecten zijn opgenomen die de luchtkwaliteit verslechteren.

Het doel van het NSL is om overal in Nederland te voldoen aan de Europese normen voor de luchtverontreinigende stoffen, waarvan stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀) de belangrijkste zijn. Met het van kracht worden van het NSL per 1 augustus 2009 zijn de tijdstippen waarop moet worden voldaan aan de jaargemiddelde grenswaarden NO₂ en PM₁₀ van 40 microgram/m³ aangepast. Het tijdstip waarop aan de normen voor NO₂ moet worden voldaan is voor Nederland 1 januari 2015.

Naast de introductie van het NSL is de invoering van het begrip “niet in betekenende mate bijdrage” (NIBM) een belangrijk onderdeel van de Wet luchtkwaliteit. Een project draagt NIBM bij aan de luchtkwaliteit als zowel de jaargemiddelde grenswaarde NO₂ als PM₁₀ niet meer toeneemt dan 3% van de jaargemiddelde grenswaarde van die stof. Dit betekent, kortweg, dat als de toename van de beide jaargemiddelde concentraties kleiner is of gelijk is aan 1,2 microgram/m³ (3% van 40 microgram/m³) een ontwikkeling kan worden beschouwd als een project dat NIBM bijdraagt aan de luchtkwaliteit.

Een ruimtelijke ontwikkeling kan volgens de “Wet luchtkwaliteit” doorgang vinden als:

- de ontwikkeling is opgenomen in het NSL;
- de ontwikkeling aangemerkt wordt als een NIBM-project;
- de gestelde grenswaarden in bijlage 2 van de “Wet luchtkwaliteit” niet worden overschreden;
- projectsaldering kan worden toegepast.

Onderzoek

Van bepaalde projecten met getalsmatige grenzen is vastgesteld dat deze ‘niet in betekenende mate’ (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Bij woningbouw is er sprake van NIBM als een nieuwe woningbouwlocatie kleiner is dan 1500 woningen.

Conclusie

Aangezien slechts één woning via dit bestemmingsplan mogelijk wordt gemaakt, draagt deze ontwikkeling niet in betekenende mate bij aan de luchtverontreiniging. Het aspect luchtkwaliteit vormt hiermee geen belemmering voor deze ontwikkeling.

4.7. Bedrijven en milieuzonering

Kader

Indien door middel van een plan nieuwe, milieuhindergevoelige functies mogelijk worden gemaakt, dient te worden aangetoond dat deze niet worden gerealiseerd binnen de hinderzone van omliggende bedrijven. Anderzijds mogen milieuhindergevoelige functies in de directe omgeving van het plangebied niet negatief worden beïnvloed door de ontwikkelingen die met een plan mogelijk worden gemaakt.

Conform de systematiek van de geldende bestemmingsplan worden bij de zonering ten opzichte van omliggende woningen de volledige richtafstanden gehanteerd (gebiedstype 'rustige woonwijk'). Deze richtafstanden komen uit de brochure 'Bedrijven en milieuzonering' van de VNG.

Voor onderhavig plangebied is het omgevingstype 'rustig buitengebied' van toepassing.

Milieucategorie	Richtafstand (in meters) tot omgevingstype	
	Rustige woonwijk en rustig buitengebied	Gemengd gebied
1	10	0
2	30	10
3.1	50	30
3.2	100	50
4.1	200	100
4.2	300	200
5.1	500	300
5.2	700	500
5.3	1000	7000
6	1500	1000

Onderzoek

In de omgeving van het plangebied komt alleen het agrarisch bedrijf aan de Veerstalblok 7 voor. Deze heeft een milieucategorie 3.2 met een indicatieve richtafstand van 100 meter. Het plangebied ligt binnen deze richtafstand. Aangezien geur maatgevend is, is het geurbeleid van de gemeente Ouderkerk van toepassing en kan gemotiveerd worden afgeweken van deze indicatieve richtafstanden. Hiervoor wordt verwezen naar de volgende paragraaf.

Conclusie

Vanuit het aspect bedrijven en milieuzonering zijn er geen belemmeringen voor onderhavige ontwikkeling.

4.8. Geurhinder

Kader

Wet geurhinder en veehouderij (2007)

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt vanaf 1 januari 2007 het toetsingskader voor de milieuvergunning, als het gaat om geurhinder vanwege dierenverblijven van veehouderijen. De nieuwe wet bepaalt op welke manier geur (stank) van veehouderijstallen in de milieuvergunning moet worden beoordeeld. Uitgangspunten bij de nieuwe wet zijn dat aan de ene kant de uitbreidingsmogelijkheden van de veehouderijsector niet in gevaar komen, maar ook dat woningen en recreatiewoningen optimaal tegen geurhinder worden beschermd.

In deze wet zijn voor bepaalde typen dieren geurnormen opgenomen. Deze normen zijn uitgedrukt in odeur units per kubieke meter. Een belangrijke inhoudelijke wijziging in de wet is dat onderscheid wordt gemaakt tussen de maximaal toegestane geurbelasting binnen en buiten de bebouwde kom en concentratie en niet-concentratiegebieden.

Ten aanzien van dieren waarvoor geen geurnorm is vastgesteld, gelden vaste afstanden. Ook hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen geurgevoelige objecten in de bebouwde kom en daarbuiten. Volgens artikel 4 van de Wgv geldt bijvoorbeeld een vaste afstand van tenminste 50 m voor geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom (niet-concentratiegebied) en tenminste 100 m voor geurgevoelige objecten binnen de bebouwde kom.

Gemeenten kunnen bij verordening afwijken van de geurnormen en vaste afstanden uit de wet. Hiervoor geldt een in de wet vastgelegde bandbreedte. De Wet geurhinder en veehouderij regelt ook hoe om te gaan met voormalige agrarische bedrijfswoningen. Als een agrarisch bedrijf wordt beëindigd en een nieuwe bestemming krijgt, dan zal voor het voormalige agrarische bedrijf de regeling gelden van een agrarisch bedrijf. Zo kan een voormalig agrarisch bedrijf de overgebleven agrarische bedrijven in de omgeving niet beperken in de bedrijfsvoering.

Geurbeleid gemeente Ouderkerk (2010)

Zoals genoemd kan een gemeente afwijken van de geurnormen en vaste afstanden uit de wet. In dit kader heeft de gemeente Ouderkerk de 'Notitie Geurhinder en veehouderij gemeente Ouderkerk' (juni, 2010) vastgesteld. De notitie is gebaseerd op het geurbeleid dat samen met de andere K5-gemeenten is opgesteld. Daarin is aangegeven dat duurzame melkveehouderijbedrijven in de gemeente Ouderkerk van essentieel belang zijn voor het beheer van het open veenweidegebied. Voor het landelijk gebied van Ouderkerk en voor de van oorsprong agrarische bebouwingslinten in de kernen is de geur, die wordt veroorzaakt door agrarische activiteiten, onderdeel van de leefomgeving in dit gebied. Dat maakt het mogelijk om in het landelijke gebied, maar ook in of aan de rand van de bebouwde kom te werken met een hogere geurbelasting en dus lagere afstandsnormen voor geurhinder. Bij een afwijking van de vaste afstandsnorm voor melkveebedrijven op grond van de Wgh zal de toename in geurbelasting voor de naburige woningen en andere geurgevoelige functies op moeten wegen tegen het behoud en versterken van de kwaliteit van de leefomgeving in het landelijk gebied. Binnen de ruimte die de Wgh biedt is dan ook al rekening gehouden met een eventuele toename van geurhinder voor derden. De afweging tussen geurbelasting en behoud open veenweidegebied en bebouwing leidt tot de volgende punten:

- Aan de rand van de bebouwde kom wordt voor agrarische inrichtingen die onder de Wgh vallen een afstandsnorm van 50 meter vanaf de dichtstbijzijnde gevel van de stal gehanteerd. Voor meldingsplichtige bedrijven die onder het Blm vallen, wordt een afstandsnorm van 100 meter, vanaf de dichtstbijzijnde gevel, gehanteerd.
- In het landelijk gebied wordt voor agrarische inrichtingen die onder de Wgh vallen een afstandsnorm van 25 meter vanaf de dichtstbijzijnde gevel van de stal gehanteerd. Voor meldingsplichtige bedrijven die onder het Blm vallen, wordt een afstandsnorm van 50 meter, vanaf de dichtstbijzijnde gevel, gehanteerd.
- In die gevallen waar bovenstaande keuzes strijdig zijn met het planologische beleid en/of planologische beslissing van de gemeente (structuurvisies, bestemmingsplannen, enz.) prevaleert het planologisch beleid boven het geurbeleid.

Onderzoek

Het bedrijf betreft een meldingsplichtige veehouderij met een afstandsnorm van 25 meter. De afstand van de woning tot de dichtstbijzijnde stal is 30 meter. Hierdoor is er geen sprake van belemmeringen voor deze ontwikkeling op het gebied van geurhinder.

Conclusie

Vanuit het aspect geurhinder zijn er geen belemmeringen voor onderhavige ontwikkeling.

4.9. Externe veiligheid

Kader

Algemeen

Bij externe veiligheid gaat het om de gevaren die de directe omgeving loopt in het geval er iets mis mocht gaan tijdens de productie, het behandelen of het vervoer van gevaarlijke stoffen. De daaraan verbonden risico's moeten aanvaardbaar blijven. De wetgeving rond externe veiligheid richt zich op het beschermen van kwetsbare

en beperkt kwetsbare objecten. Kwetsbaar zijn onder meer woningen, onderwijs- en gezondheidsinstellingen, en kinderopvang- en dagverblijven. Beperkt kwetsbaar zijn onder meer kantoren, winkels, horeca en parkeerterreinen.

Bij externe veiligheid wordt onderscheid gemaakt tussen inrichtingen waar gevaarlijke stoffen worden bewaard en/of bewerkt, transportroutes waarlangs gevaarlijke stoffen worden vervoerd en buisleidingen. De risico's worden onderverdeeld in het plaatsgebonden risico (PR) en het groepsrisico (GR).

Plaatsgebonden risico (PR)

Als "harde" afstandseis voor externe veiligheid geldt een contour voor het plaatsgebonden risico (PR 10-6), die wordt aangegeven als een afstand ten opzichte van de activiteit met gevaarlijke stoffen (risicobron). Binnen deze PR 10-6 contour mogen geen (beperkt) kwetsbare objecten aanwezig zijn of worden geprojecteerd.

Groepsrisico (GR)

Afhankelijk van de aard van de risicobron is er sprake van een bepaald invloedsgebied. Binnen dit invloedsgebied moet worden onderzocht hoe groot de kans per jaar is dat een groep van ten minste 10 (zich binnen dit invloedsgebied bevindende) personen overlijdt ten gevolge van een ramp of zwaar ongeval met de betreffende risicobron. De uitkomst van dit onderzoek geeft de hoogte van het GR weer en wordt uitgedrukt in een curve, waarbij als norm voor het GR een oriënterende waarde is vastgesteld. De hoogte van het GR moet door middel van een bestuurlijke afweging worden verantwoord. Als binnen het invloedsgebied (beperkt) kwetsbare bestemmingen worden geprojecteerd, geldt ook voor de hiermee samenhangende toename van het GR een bestuurlijke verantwoordingsplicht.

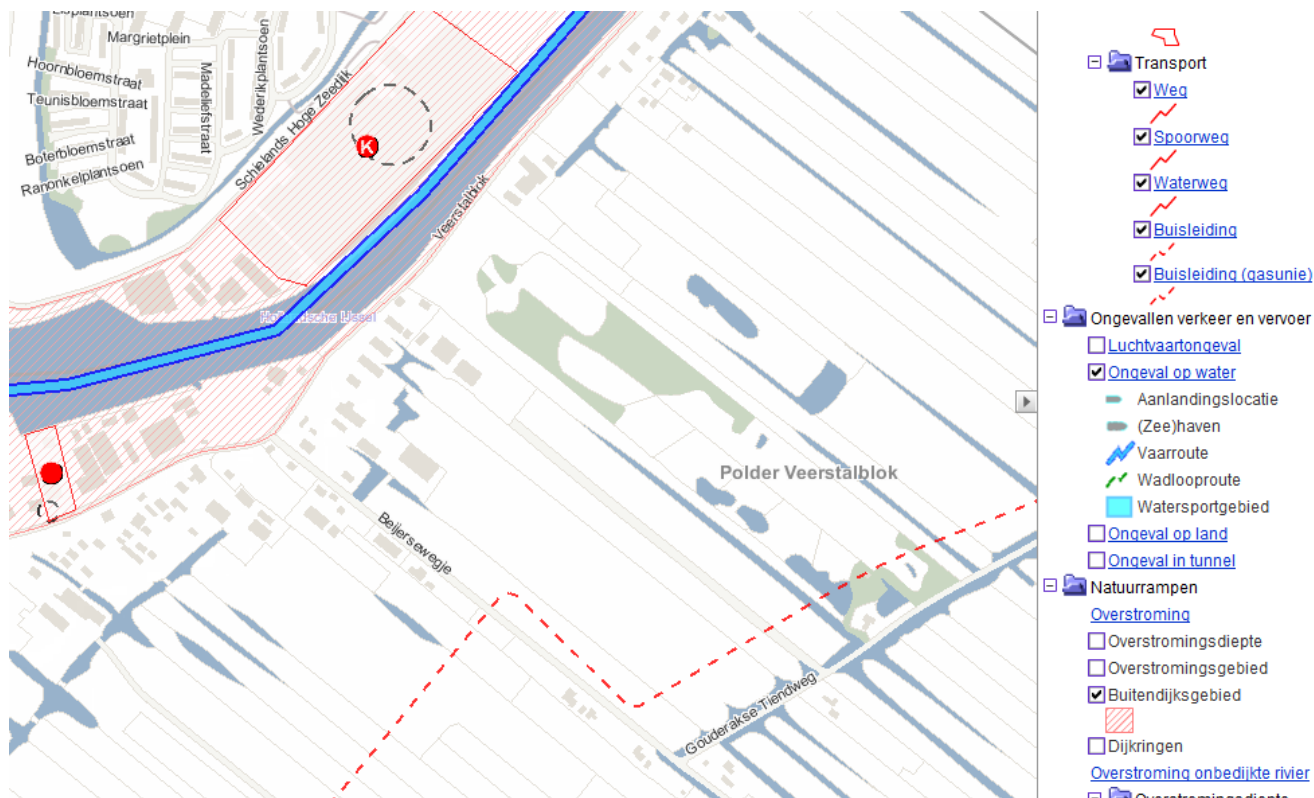
Wettelijk toetsingskader

Externe veiligheid moet altijd in preventieve zin deel uitmaken van de besluitvorming bij nieuwe situaties, en kan bij besluitvorming over bestaande situaties leiden tot aanvullende maatregelen. Voor externe veiligheid ten aanzien van inrichtingen, de zogenoemde stationaire bronnen, is het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) van kracht en voor het vervoer van gevaarlijke stoffen, de zogenoemde mobiele bronnen, is een Basisnet Weg en Basisnet Water van toepassing.

De regelgeving voor ondergrondse buisleidingen valt onder het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb). Het Bevb gaat uit van de systematiek zoals die in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) wordt toegepast. Dit betekent dat het Bevb uitgaat van grens- en richtwaarden voor het plaatsgebonden risico (PR) en een verantwoordingsplicht voor het groepsrisico (GR). De kans op en de gevolgen van mogelijke ongevallen zijn te berekenen in een risicoanalyse. Met de risicoanalyse is voor elke willekeurige locatie langs een route van gevaarlijke stoffen (weg, binnenwater, spoor), het risico voor de omgeving te berekenen. Eenzelfde berekening kan worden gemaakt voor inrichtingen waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn (chemische installaties, vuurwerkfabrieken, LPG installaties, etc.).

Onderzoek

Zoals blijkt uit de risicokaart, zijn in de directe nabijheid van het plangebied enkele inrichtingen en transportroutes aanwezig die in het kader van externe veiligheid van belang kunnen zijn.

Figuur: Uitsnede risicokaart (bron: website provincie Zuid-Holland)

Transport over de weg

In het plangebied vindt geen transport van gevaarlijke stoffen plaats over de weg. Nabij het plangebied is wel transport van gevaarlijke stoffen over de weg mogelijk. In verband met aanwezige propaantanks langs de IJsseldijk-Noord, Kattendijk, Beijersewegje en Middelblok zullen er enkele transporten propaan ten behoeve van de bevoorrading van deze tanks over de Middelblok/ZWR plaatsvinden. Gezien de zeer lage aantallen is dit niet relevant voor wat betreft het plaatsgebonden risico of groepsrisico.

Transport over water

Het Basisnet Water introduceert voor de (hoofd)vaarwegen een indeling in rode, zwarte en groene vaarwegen. Binnen het plangebied is alleen de groene (Hollandsche IJssel en Gouwe) vaarwegen relevant. Groene vaarwegen zijn minder belangrijk vaarwegen waarvoor is aangegeven dat bij ruimtelijke ontwikkelingen geen beperkingen gelden voor wat betreft het plaatsgebonden risico. Bovendien is bepaald dat voor het groepsrisico en plasbrandaandachtsgebied geen verantwoording nodig is vanwege nauwelijks merkbare effecten op het groepsrisico. Het plangebied ligt tevens buiten het buitendijks gebied, dat bij een overstroming onder water kan komen te staan.

Transport door buisleidingen

Uit de risicokaart kan worden afgeleid dat de volgende leidingen zijn gelegen in of rondom het plangebied:

Type leiding	Nummer	Beheerder	Druk	Diameter	10-6 Risikocontour (m)	1% letaliteitsgrens (invloedsgebied)
K1-Brandstofleiding	52490 – z28	DPO	80 bar	12 inch	15 meter	30 meter

Onderhavige locatie ligt op 225 meter afstand tot de leiding. Hierdoor ligt deze buiten de PR 10-6 contour van de K1 brandstofleiding, waardoor er vanuit dit aspect geen verantwoording van het groepsrisico nodig is. Door de toevoeging van een enkele woning is de invloed op het GR is te verwaarlozen. Een nadere verantwoording is hierdoor niet nodig.

Inrichtingen

Binnen of in de directe nabijheid van het plangebied zijn geen EV-relevante bedrijven gelegen, die beperkingen kunnen vormen ten aanzien van Externe Veiligheid.

Conclusie

Het aspect externe veiligheid vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

4.10. Kabels en leidingen

Kader

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen is het noodzakelijk te onderzoeken of er in het plangebied kabels en/of leidingen aanwezig zijn, die een specifieke bescherming verdienen in het bestemmingsplan. Planologisch relevante leidingen zijn: transportleidingen voor gevaarlijke stoffen, gastransportleidingen (druk van 10 atmosfeer en hoger), watertransportleidingen en rioolpersleidingen met een regionale functie en optisch vrije paden.

Onderzoek

In het plangebied liggen naast de eerder genoemde brandstofleiding geen andere planologisch relevante leidingen.

Conclusie

Er zijn geen belemmeringen vanuit het aspect kabels en leidingen.

4.11. Archeologie

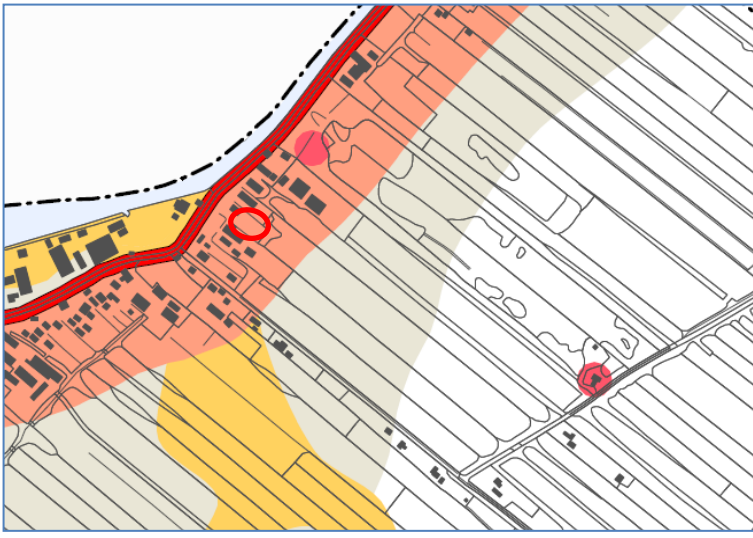
Kader

Op 1 september 2007 is de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz) in werking getreden. Hiermee worden de uitgangspunten van het Verdrag van Malta binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen. Het is verplicht om in het proces van ruimtelijke ordening tijdig rekening te houden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden.

In dit kader heeft de gemeente Ouderkerk bezig, samen met de overige K5-gemeenten, archeologiebeleid opgesteld. Aan de hand van een archeologische inventarisatie is het archeologiebeleid uiteengezet. Het resultaat is een archeologische beleidsadvieskaart. Deze kaart heeft op dit moment de status van concept. Aangezien deze kaart gedetailleerder en preciezer de verschillende trefkansen definieert, is op deze beleidsadvieskaart geanticipeerd. Op deze kaart zijn verschillende waarderingen aangebracht. Zo is bijvoorbeeld het dijklint aangeduid als Archeologie Waarde 1. Hiervoor geldt dat indien een plangebied waarbinnen een ontwikkeling plaatsvindt groter is dan 100 m2 en dieper dan 50 cm archeologisch onderzoek dient plaats te vinden.

Onderzoek

Hieronder is een uitsnede van de archeologische beleidsadvieskaart opgenomen.

Figuur: uitsnede archeologische beleidsadvieskaart

Het plangebied is aangeduid als Verwachte Archeologische Waarden (VAW1). Hierbij geldt een onderzoekseis bij bodemingrepen dieper dan 50 cm -Mv en plangebied groter dan 100 m². Voor onderhavige ontwikkeling geldt derhalve een onderzoekseis. Naar aanleiding hiervan heeft Bureau voor Archeologie een bureauonderzoek uitgevoerd. In het plangebied kunnen archeologische resten aanwezig zijn op twee niveaus.

Het diepste niveau heeft verband met de aanwezigheid van afzettingen van (delen) van de Benschopse stroomgordel. De top van dit niveau bevindt zich op -6,5m t.o.v. N.A.P. Bij een actueel maaiveld dat op -1,6m t.o.v. N.A.P. ligt, betekent dat dit niveau ca. 5m diep ligt. Archeologische resten op dit niveau zijn van Mesolithische, Neolithische of Bronstijd ouderdom. Dergelijke archeologische resten betreffen kampen van jager/verzamelaars of de eerste boeren in het gebied (Bronstijd). De vindplaatsen zijn mogelijk van omvang (enkele honderden vierkante meters of kleiner) en mede daardoor lastig op te sporen. Het betreffende niveau zal bij bouwwerkzaamheden zeer waarschijnlijk niet worden vergraven, maar mogelijk wel worden doorheid.

Het ondiepe niveau bevindt zich in de eerste meter onder de top van de profielkolom. Het betreft archeologische resten die samenhangen met de vorming van afzettingen van de Hollandse IJssel (sinds de Romeinse tijd) en de ontginning van het gebied sinds de 11e eeuw. Archeologische resten zijn dus van Romeinse of recentere ouderdom. Het betreft boerderijen met erven die van enkele honderden vierkante meters tot twee duizend vierkante meter groot kunnen zijn. Het archeologische resten manifesteren zich als een archeologische laag waarbij indicatoren zoals fragmenten aardewerk, bot en houtskool zich bevindt in een matrix van de natuurlijk ondergrond. Naar verwachting zijn dat de zandige klei afzettingen van de Hollandse IJssel (oever of crevasse). Als er nog archeologische waarden aanwezig zijn, zijn deze naar verwachting goed geconserveerd vanwege de hoge grondwaterstand. Door de bouw en sloop van opstallen in het plangebied is een deel van de bovengrond mogelijk verstoord.

Om de aanwezigheid van archeologische waarden en de intactheid van het bodemprofiel vast te stellen is een aanvullend booronderzoek uitgevoerd. Hieruit blijkt dat de natuurlijke bodemopbouw bestaat uit een oever (sterk siltige kleilaag) van circa 20 à 30 cm dik op een 10 tot 20 cm dunne overgangslaag van kom naar oever op mineraalarm veen. De bodem is in 3 van de 5 boringen verstoord tot in de overgangslaag of tot in het veen. Binnen het plangebied worden binnen 4,0 m -mv (= 5,5 m -NAP) geen archeologische waarden meer

verwacht. Vanaf 6,5 – NAP kunnen, zoals is gebleken uit het bureauonderzoek, archeologische resten voorkomen op de Gouderak stroomgordel, die zich hier in de ondergrond bevindt. De kans hierop is middelhoog. De voorgenomen uitvoering van de werkzaamheden is nog onbekend. Verstoringen door graafwerkzaamheden zullen tot de onderzochte diepte geen schade toebrengen aan het archeologische erfgoed. Het aanbrengen van heipalen in het plangebied zal de top van de Gouderak stroomgordel, met hierin mogelijk archeologische resten, beperkt verstoren. De informatie waarde daling die een dergelijke verstoring met heipalen met zich meebrengt wordt nihil geacht. Een vervolgonderzoek wordt niet noodzakelijk geacht.

Conclusie

Vanuit het aspect archeologie zijn er geen belemmeringen voor onderhavige ontwikkeling.

4.12. Cultuurhistorie

Kader

Het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is op 17 juni 2011 aangepast. Cultuurhistorisch erfgoed is vanaf 1 januari 2012 naast archeologie en monumenten een verplicht onderdeel in de afweging van bestemmingsplannen. Met het nieuw ingezette rijksbeleid Modernisering Monumentenzorg (MoMo) wil de minister bereiken dat gemeenten cultuurhistorie verankeren in hun eigen beleid door het opnemen van een cultuurhistorische paragraaf in bestemmingsplannen. Deze wijze van borging via het systeem van de ruimtelijke ordening bestond in het Bro nog niet voor cultuurhistorische waarden in het algemeen. Het systeem van borging via de Wro (Wet ruimtelijke ordening) dat al gold voor archeologie is nu uitgebreid tot alle cultuurhistorische waarden. Deze paragraaf beschrijft de cultuurhistorische waarden van het plangebied en de omgeving.

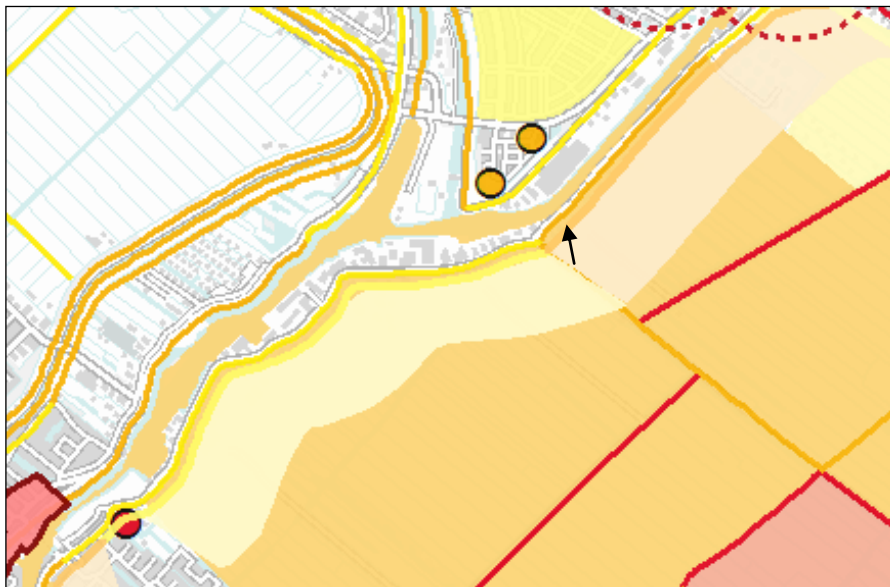
Historische context Middelblok en Veerstaalblok

De IJsseldijk vormt de belangrijkste structuurlijn in de omgeving van het plangebied. Het gebied dankt haar bestaan aan deze dijk, vanwege het feit dat het achterliggend weidegebied droog bleef en beschermd tegen het rivierwater. Naast deze waterkerende functie heeft de dijk vooral ook in ruimtelijk opzicht een grote betekenis. Met een hoogte van drieënhalve à vier meter boven NAP is deze duidelijk zichtbaar vanuit het, op ongeveer anderhalve meter beneden NAP liggende, veenweidegebied. De dijk werd oorspronkelijk aangelegd om de laag gelegen Krimpenerwaard te beschermen tegen de Hollandsche IJssel. Dit veenweidegebied wordt gekenmerkt door een zogenaamde slagenverkaveling: een verkavelingpatroon van lange, smalle kavels die min of meer haaks op de dijk zijn gesitueerd en zich uitstrekken vanaf de dijk tot ver in het natte veengebied. De kavels worden van elkaar gescheiden door kavelsloten en door (voormalige) vlieten en molenboezems, die sterk in breedte variëren en doorlopen tot aan de dijk langs de Hollandsche IJssel. De dijk fungeert als de belangrijkste verkeersroute in het gebied en is de drager van de bebouwing die er zich langs uitstrekt.

Van Ouderkerk tot Gouda is er sprake van een langgerekt bebouwingslint, slechts hier en daar onderbroken door wielen of bosschage. Dit binnendijkse bebouwingslint vormde in vroeger tijden de basis voor de ontginning van het achterliggende veenweidegebied van de Krimpenerwaard. Op de oeverwal, aan de voet van de dijk, komt over vrijwel de gehele lengte van de dijk matig dichte tot dichte bebouwing voor. De bebouwing staat overwegend haaks ten opzichte van de dijk en correspondeert nog in belangrijke mate met de oorspronkelijke verkavelingsrichting. De bebouwing bestaat afwisselend uit grote boerderijcomplexen en kleine burgerwoningen. Plaatselijk is sprake van grote contrasten in verschijningsvorm, stedenbouwkundige oriëntatie, maatvoering en grootte van de bebouwing binnen het lint. De kleinschaligheid van burgerwoningen, schuurtjes en andere bouwsels wordt afgewisseld met grotere elementen zoals boerderijen en een enkel bedrijfscomplex. Naast een grote mate van ongestructureerdheid, willekeurige bebouwingsstructuren en recente aanbouwsels komen er ook een aantal monumentale panden en authentieke boerderij-erven voor.

Cultuurhistorische hoofdstructuur provincie Zuid-Holland

De cultuurhistorische kaart van Zuid-Holland geeft een overzicht van cultuurhistorische kenmerken en waarden in deze provincie. Het is een overzicht op hoofdlijnen, bijvoorbeeld waardevolle verkavelingspatronen, zones met een archeologische verwachting of monumentale boerderijlinten. Volgens de cultuurhistorische hoofdstructuur zijn de volgende cultuurhistorische waarden van belang:

Figuur: Uitsnede CHS (bron: website provincie Zuid-Holland)

Het volgende is bekend over de locatie:

- De locatie ligt in een landschapsvlak van hoge cultuurhistorische waarde
- Het Veerstalblok is als lijnelement van hoge waarde.

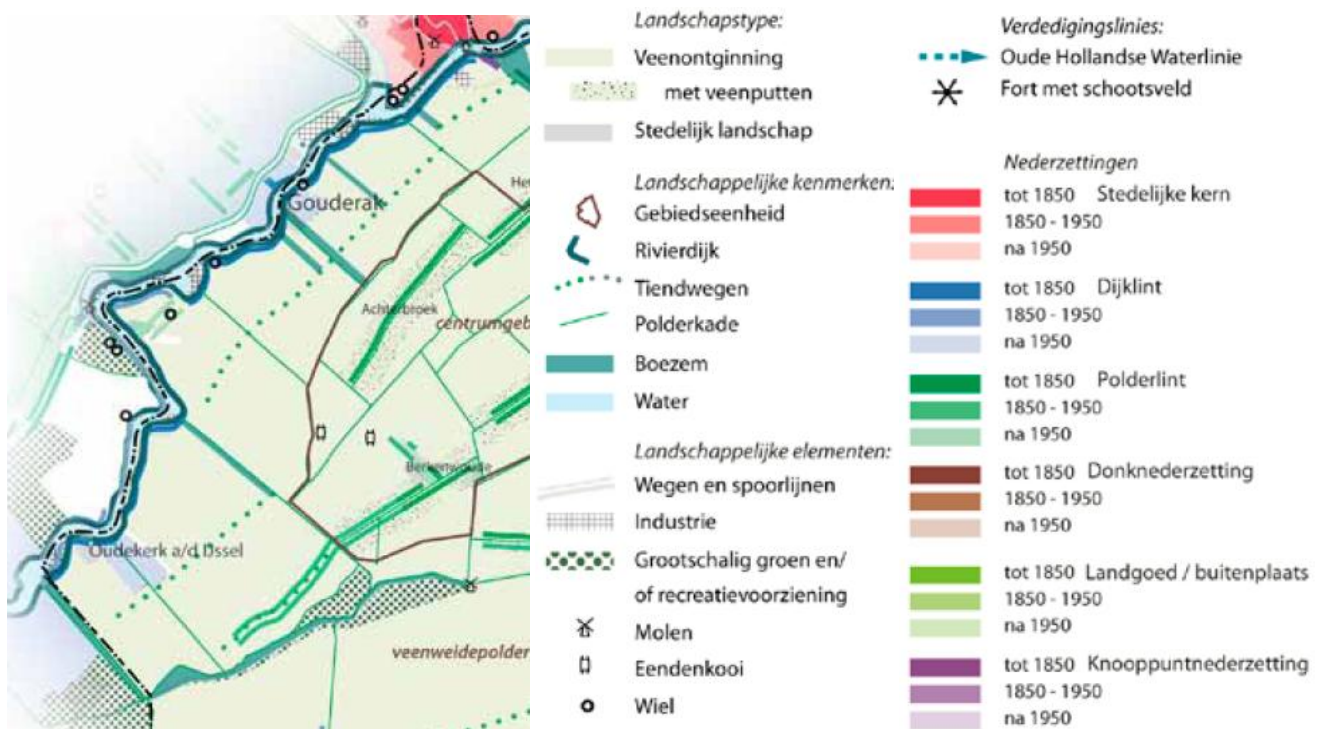
Regioprofiel Krimpenerwaard

Om het provinciaal belang cultuurhistorie inzichtelijk te maken, is het nodig om per gebied en per thema te beschrijven wat de cultuurhistorische waarde inhoudt en wat voor ruimtelijke ontwikkelingen met respect voor die waarde mogelijk zijn. De Regioprofielen Cultuurhistorie zijn bedoeld:

- als een handreiking/kompas voor planvormers, met name bij gemeenten en voor de provincie zelf, om cultuurhistorische waarden te respecteren en te benutten bij het ontwikkelen van de ruimte in Zuid-Holland. Communicatie, vroegtijdig overleg en planbegeleiding worden ingezet om die inspirerende functie verder te versterken.
- ter (bij)sturing van (lokale) ruimtelijke plannen. Hiertoe wordt het provinciaal belang van de Regioprofielen opgenomen in de Provinciale Structuurvisie en in de Verordening Ruimte. Via dit formele kader kan zo nodig met een 'zienswijze' of 'reactieve aanwijzing' bijgestuurd als het provinciaal cultuurhistorisch belang daarom vraagt.

De Krimpenerwaard is een uitgestrekt veenweidegebied, gelegen tussen de Hollandsche IJssel, de Lek en het veenviertje de Vlist. Ten oosten van de Vlist behoort ook een klein deel van de Lopikerwaard tot het topgebied. Aan de randen van de waard langs de Hollandsche IJssel en de Lek domineren de zware rivierdijken, waaraan de meeste bebouwing ligt: een vrijwel ononderbroken bewoningslint, op een aantal plaatsen verdicht tot dorpen en enkele kleine steden. Buitendijks is industriële bebouwing aanwezig. Het open vlakke veenweidegebied achter de

rivierdijken kenmerkt zich door een gaaf verkavelingspatroon van middeleeuwse ontginningen, met karakteristieke langgerekte percelen en poldersloten, polderkades, weteringen, veenstromen (Loet en Vlist) en langgerekte bebouwingslinten (Achterbroek, Berkenwoude). De historische landschapsstructuren van de Krimpenerwaard zijn niet uniek in Nederland, maar de omvang van het gebied en vooral de gaafheid ervan zijn dat wél. De Krimpenerwaard vormt samen met de Lopikerwaard een van de grootste aaneengesloten veenweidegebieden van Nederland. De herkenbaarheid is groot: behalve de verstedelijking rond Krimpen aan den IJssel (in het uiterste westen van de waard) in de periode na 1960 en de aanleg van het Loetbos in de jaren zeventig van de twintigste eeuw, zijn er sinds 1600 nauwelijks grootschalige ruimtelijke ingrepen geweest. In vergelijking met de naastgelegen veenweide-topgebieden Alblasserwaard en Reeuwijkse Plassen is de gaafheid van de Middeleeuwse landschapsstructuren een belangrijke onderscheidende factor.

De Veerstaalblok is aangeduid als Dijklint, die in de periode tot 1850 is ontstaan. Voor polderlinten geldt de richtlijn 'continuïteit van karakter'. Voor het plangebied betekent dit:

- herkenbaar houden van de ruimtelijke structuur van de verkaveling: dwars op de dijk, variërend van haaks tot enigszins onder een hoek;
- in stand houden van het profiel dat gewoonlijk asymmetrisch is met bebouwing binnendijks, en op sommige plekken industrie buitendijks op de zellingen.
- vasthouden aan de ijle tot verspreide bebouwingsstructuur van de dijklinten, die verdicht bij een kern met aangesloten bebouwing van woonhuizen, winkels en bedrijfjes zoals in Haastrecht, Ammerstol en Ouderkerk aan den IJssel.
- doorzetten van het overwegend agrarische karakter van de bebouwing;
- in stand houden van de relatie met het landschap dat vanaf de hoge rivierdijken en tussen de bebouwing door te ervaren is.

De ontwikkeling vormt een logische inbreiding in een bestaand polderlint. De bebouwing past qua schaal, oriëntatie en afstand tot de aangrenzende ontsluitingsweg in de bebouwingskarakteristiek van het lint.

Monumenten en karakteristieke bebouwing

In het plangebied of in de directe omgeving hiervan komen geen monumenten of karakteristieke bebouwing voor.

5. UITVOERBAARHEID

5.1. Economische uitvoerbaarheid

Het ingediende bouwplan is een particulier initiatief en wordt door de ontwikkelaar bekostigd. Dit geldt ook voor onderzoeken op het gebied van bodem en flora en fauna. Aan de uitvoering van het plan zijn voor de gemeente geen kosten verbonden. Tussen de gemeente en de ontwikkelaar is een anterieure overeenkomst gesloten, waardoor de kosten voor het opstellen van het bestemmingsplan, het uitvoeren van overige onderzoeken en het verhaal van planschade anderszins verzekerd is. Gezien het bovenstaande wordt de ontwikkeling uitvoerbaar geacht. Het opstellen van een exploitatieplan is niet noodzakelijk.

5.2. Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Bestuurlijk vooroverleg ex artikel 3.1.1 van het Bro heeft plaatsgevonden door toezending van het voorontwerp van het bestemmingsplan aan:

- Ministerie van de Defensie;
- Gedeputeerde Staten van Zuid Holland;
- Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard.

In reactie op de toezending van de stukken zijn een tweetal vooroverleg reacties ontvangen.

Gedeputeerde staten van Zuid Holland

Bij brief van 19 september 2013 hebben alle betrokken directies van de provincie in een gecoördineerde Reactie laten weten kennis te hebben genomen van het voorontwerpbestemmingsplan. Het plan geeft Hen aanleiding tot de volgende reactie:

“Het provinciale beoordelingskader is vastgelegd in de provinciale Structuurvisie en de verordening Ruimte. Het plan is conform dit beleid.”

Hoogheemraadschap van Schieland en de Krimpenerwaard

Bij brief van 13 september 2013 heeft het Hoogheemraadschap aangegeven dat het plan hen geen aanleiding geeft tot het plaatsen van opmerkingen.

Beide vooroverlegreacties zijn als bijlage bij dit bestemmingsplan gevoegd.

Het ontwerpbestemmingsplan heeft ter inzage gelegen van 5 februari tot en met 18 maart 2014. Tijdens deze termijn is 1 zienswijze ingediend door Brandweer Hollands Midden. Deze zienswijze heeft geen gevolgen voor het plan.